

XXIII Pasaulio jaunimo dienų „Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais“ (Apd 1, 8) minėjimas Lietuvoje „Švęsti PJD namie“

Popiežiaus Benedikto XVI žinia XXIII Pasaulinės jaunimo dienos proga (Sidnėjus, 2008 m.)

„Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais“ (Apd 1, 8).

Brangūs jaunuoliai!

1. XXIII Pasaulinė jaunimo diena

Visada su dideliu džiaugsmu prisimenu 2005 metų rugpjūtį Kelne drauge išgyventus momentus. Tos nepamiršamos, mano mintyje bei širdyje įsirėžusios tikėjimo ir entuziazmo manifestacijos pabaigoje paskyriau būsimą susitikimo laiką 2008 m. Sidnėjyje. Tai bus XXIII Pasaulinė jaunimo diena, kurios tema: „Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais“ (Apd 1, 8).

Pasirengimo Sidnėjaus susitikimui pagrindinė mintis yra Šventoji Dvasia ir misija. 2006 m. apmąstėme Šventąją Dvasią kaip *Tiesos Dvasią*, 2007 m. stengiamės giliau pažinti ją kaip Meilės Dvasią, idant kelyje į 2008 m. Pasaulinę jaunimo dieną mąstyti apie jėgos ir liudijimo Dvasią, teikiančią mums drąsos gyventi Evangeliją ir uolumo ją skelbti. Esmingai svarbu, kad kiekvienas iš jūsų, jaunuolių, bendrystėje su savo auklėtojais galėtumėte apmąstyti tą pagrindinį išganymo istorijos veikėją, t. y. Šventąją Dvasią, arba Jėzaus Dvasią, ir taip pasiekti kilnių tikslų: pažinti tikrą Šventosios Dvasios tapatybę, pirmiausia klausydami Dievo žodžio bibliiniame Apreiškime; aiškiai suvokti jos nuolatinį, aktyvų dalyvavimą Bažnyčios gyvenime; ypač naujai atrasti Šventąją Dvasią kaip „sielą“, gyvybinį tikrojo krikščioniškojo gyvenimo kvėpimą per įkrikščioninimo sakramentus – Krikštą, Sutvirtinimą ir Eucharistiją; bręsti vis giliau ir džiaugsmingiau suvokiant Jėzų ir drauge sėkmingai įgyvendinti Evangeliją trečiojo tūkstantmečio pradžioje. Šia žinia mielai siūlau Jums mąstymo apmatų, idant per šiuos parengiamuosius metus gilindami pasitikrintumėte savo tikėjimo į Šventąją Dvasią kokybę; kad galėtumėte atrasti šį tikėjimą, jei jis buvo prarastas, sustiprintumėte, jei buvo nusilpęs, gėrėtumėtės juo kaip bendryste su Tėvu ir jo Sūnumi Jėzumi Kristumi per nepamainomą Šventosios Dvasios veikimą. Niekuomet nepamirškite, kad Bažnyčia ir net visa žmonija, tiek supanti jus dabar, tiek laukianti ateityje, labai daug tikisi iš jūsų, jaunuolių, nes turite savyje aukščiausią Tėvo dovaną, Jėzaus Dvasią.

2. Šventosios Dvasios pažadas Biblijoje

Dėmesingas Dievo žodžio apie Šventosios Dvasios slėpinį ir jos veikimą klausymasis veda mus į didį ir reikšmingą pažinimą, kurį noriu apibendrinti tolesniuose punktuose.

Prieš pat žengdamas į dangų Jėzus sakė mokiniams: „Atsiūsiu jums, ką yra pažadėjęs mano Tėvas“ (Lk 24, 49). Tai įvyko Sekminių dieną, kai mokiniai drauge su Mergele Marija buvo susivieniję maldoje Aukštutiniame kambaryje. Šventosios Dvasios išliejimas gimstančioje Bažnyčioje buvo ankstesnio Dievo pažado, paskelbto ir parengto visame Senajame

Testamente, įvykdymas.

Jau nuo pirmųjų puslapių Biblijoje kalbama apie Dievo Dvasią, kuri tarsi *dvelksmas* „dvelkė viršum vandenu“ (Pr 1, 2), ir patikslinama, jog Dievas *įkvėpė* į žmogaus nosį gyvybės *alsavimą* (plg. Pr 2, 7), taip įkvėpdamas jam gyvybę. Po pirmosios nuodėmės gaivinanti Dievo Dvasia daug kartų apsireiškė žmonijos istorijoje, žadindama pranašus, idant ragintų išrinktąją tautą gręžtis į Dievą ir ištikimai laikytis jo įsakymų. Garsiam pranašo Ezekielio regėjime Dievas gaivina savo Dvasia žydų tautą, kuri yra kaip „sudžiūvę kaulai“ (plg. Ez 37, 1–14). Joelis pranašauja „išlieti dvasią“ ant visos žmonijos, neišskiriant nė vieno. Šventasis autorius rašo: „Tada išliesiu savo dvasią ant visos žmonijos. <...> Net ant vergų – vyrų ir moterų – tomis dienomis išliesiu savo dvasią“ (Jl 3, 1–2).

„Atėjus laiko pilnatvei“ (plg. Gal 4, 4), Viešpaties angelas apreiškė Nazareto Mergelei, jog Šventoji Dvasia, „Aukščiausiojo galybė“ nužengs ir pridengs ją savo šešėliu. Todėl tas, kurį ji pagimdys, bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi (plg. Lk 1, 35). Būtent šią pranašystę Jėzus priminė savo viešosios veiklos pradžioje Nazareto sinagogoje, bylodamas nustebusiems žmonėms: „Viešpaties Dvasia ant manęs, nes jis patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo, akliesiems – regėjimo; siuntė vaduoti prislėgtųjų ir skelbti Viešpaties malonės metų“ (Lk 4, 18–19; plg. Iz 61, 1–2). Kreipdamasis į dalyvaujančiuosius jis pačiam sau pritaikė pranašo žodžius, patvirtindamas: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai“ (Lk 4, 21). Prieš savo mirtį ant kryžiaus jis daugelį kartų žadėjo savo mokiniam, kad ateis Šventoji Dvasia, „Guodėja“, kurios misija bus liudyti apie jį ir lydėti tikinčiuosius, mokyti juos ir vesti į tiesos pilnatvę (plg. Jn 14, 16–17. 25–26; 15, 26; 16, 13).

3. Sekminės – Bažnyčios misijos pradžia

Prisikėlimo dienos vakare Jėzus pasirodė mokiniams, kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią“ (Jn 20, 22). Sekminių dieną Šventoji Dvasia nužengė ant apaštalų su dar didesne jėga. Apaštalų darbų knygoje skaitome: „Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų“ (Apd 2, 2–3).

Šventoji Dvasia *vidujai atnaujino* apaštalus, suteikdama jiems galią, davusią drąsos be baimės skelbti: „Kristus numirė ir prisikėlė!“ Išlaisvinti nuo bet kokios baimės jie ėmė atvirai skelbti (plg. Apd 2, 29; 4, 13; 4, 29. 31). Baimingi žvejai virto drąsiais Evangelijos skelbėjais. Net jų priešininkai negalėjo suprasti, kaip tie „paprasti, nemokyti žmonės“ (plg. Apd 4, 13) gali rodyti tokią drąsą ir džiugiai pakelti priešiškumą, kentėjimus ir persekiojimus. Niekas negalėjo jų sulaikyti. Bandžiusiems juos priversti nutilti jie atsakė: „Juk mes negalime tylėti apie tai, ką esame matę ir girdėję“ (Apd 4, 20). Taip gimė Bažnyčia, kuri nuo Sekminių nepaliaujamai skleidė Gerąją Naujieną „ligi pat žemės pakraščiu“ (Apd 1, 8).

4. Šventoji Dvasia, Bažnyčios siela ir bendrystės pradai

Norėdami suprasti Bažnyčios misiją turime grįžti į Vakarienes mėn, kur mokiniai liko drauge (plg. Lk 24, 49) meldamiesi su „Motina“ Marija, laukdami pažadėtosios Dvasios. Iš tos gimstančios Bažnyčios ikonos kiekviena krikščioniškoji bendruomenė turi nuolat semtis įkvėpimo. Apaštališkasis ir misijinis vaisingumas nėra pirmiausia protingai parengtų ir veiksmingų sielovados programų bei metodų rezultatas, tai nepaliaujamos bendruomeninės

maldos vaisius (plg. Paulius VI. *Evangelii nuntiandi*, 75). Misijos veiksmingumo prielaida yra tai, kad bendruomenės laikysis vienybės, turės „vieną širdį ir vieną sielą“ (plg. Apd 4, 32), bus pasirengusios liudyti meilę ir džiaugsmą, kuriuos Šventoji Dvasia pažadina tikinčiųjų širdyse (plg. Apd 2, 42). Dievo tarnas Jonas Paulius II rašė, jog Bažnyčios misija pirmiau negu veikimas yra liudijimas ir spinduliavimas gyvenimu (plg. Enciklika *Redemptoris missio*, 26). Taip buvo krikščionybės pradžioje, kai pagonys, pasak Tertulijono raštų, atsiversdavo matydami tarp krikščionių viešpatavusią meilę, sakydami: „Žiūrėkite, kaip jie vienas kitą myli“ (plg. *Apologeticus* 39 §7).

Baigdamas tą trumpą Dievo žodžio Biblijoje apžvalgą, raginu atkreipti dėmesį, jog Šventoji Dvasia yra didžiausia Dievo dovana žmogui, ji reiškia aukščiausią jo meilės mums liudijimą, meilės, konkrečiai pasireiškiančios „gyvenimui tariamu *taip*“, kurio Dievas trokšta kiekvienam savo kūniniui. Šis „gyvenimui tariamas *taip*“ įgyja tobulą pavidalą Jėzuje iš Nazareto ir jo pergalyje prieš blogį per atpirkimą. Niekuomet nepamirškime, kad Jėzaus Evangelija, ypač dėl Dvasios galybės, negali apsiriboti vien grynais teiginiais, bet turi tapti „gerąja naujiena vargdieniams, kalinių išlaisvinimu, aklujų praregėjimu...“ Tai, kas su visa jėga pasireiškė Sekminių dieną kaip malonė ir Bažnyčios užduotis pasaulio atžvilgiu, yra pagrindinė Bažnyčios misija.

Esame tos misijos vaisiai Šventosios Dvasios veikimu. Nešiojamės tą Tėvo meilės Jėzuje Kristuje antspaudą, t. y. Šventąją Dvasią. Niekuomet to nepamirškime, nes Viešpaties Dvasia visuomet tai kiekvienam primena ir nori, ypač per jus, jaunuolius, pasaulyje sukelti naujųjų Sekminių vėją ir liepsną.

5. Šventoji Dvasia – „vidinė Mokytoja“

Brangūs jaunuoliai, šiandien Šventoji Dvasia ir toliau su jėga veikia Bažnyčioje, o jos vaisiai yra gausūs tokiu mastu, koku esame pasirengę atsiverti jos atnaujinančiam galiam. Svarbu, kad kiekvienas iš mūsų ją pažintų, užmegztų su ja ryšį ir leistųsi jos vedamas. Čia natūraliai kyla klausimas: kas man yra Šventoji Dvasia? Nemažai tokių krikščionių, kuriems ji tebėra „didi nepažįstamoji“. Todėl rengiantis būsimai Pasaulinei jaunimo dienai noriu pakviesti jus pagilinti asmeninį Šventosios Dvasios pažinimą. Tikėjimo išpažinime skelbiame: „tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kylančią iš Tėvo ir Sūnaus“ (Nikėjos – Konstantinopolio simbolis). Taip, Šventoji Dvasia, Tėvo ir Sūnaus meilės Dvasia, yra mus pašventinanti gyvybės versmė, „nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota“ (Rom 5, 5). Tačiau nepakanka ją pažinti; reikia ją priimti kaip mūsų dvasios vadovę, kaip „vidinę Mokytoją“, vedančią mus į Trejybės slėpinį, nes tik ji gali mus atverti tikėjimui ir leisti pilnutinai juo kasdien gyventi. Dvasia kreipia mus sutikti kitus, uždega mumyse meilės ugnį, daro Dievo meilės misionieriais.

Gerai žinau kiek jūs, jaunuoliai, nešiojatės širdyje didžiulės pagarbos ir meilės Jėzui, kaip trokštate jį sutikti ir su juo kalbėtis. Tačiau atminkite, jog būtent Šventosios Dvasios buvimas mumyse patvirtina, kuria ir ugdo mūsų asmenį pagal paties nukryžiuoto ir prisikėlusio Jėzaus asmenį. Pažinkime Šventąją Dvasią, kad pažintume Jėzų.

6. Sutvirtinimo ir Eucharistijos sakramentai

Tačiau sakysite: kaip turėtume leisti atnaujinami Šventosios Dvasios ir brandinti savo dvasinį gyvenimą? Kaip žinote, atsakymas yra toks: tai įmanoma per sakramentus, nes mūsų tikėjimas auga ir stiprėja per sakramentus, ypač įkrikščioninimo sakramentus: Krikštą,

Sutvirtinimą ir Eucharistiją, kurie vienas kitą papildo ir yra vienas nuo kito neatskiriami (plg. *Katalikų Bažnyčios katekizmas*, 1285). Šios tiesos apie tris sakramentus, sudarančius mūsų krikščioniškojo buvimo pradmenis, nemažai krikščionių savo tikėjimo gyvenime nepaiso, – jiems jie tapo praeities įvykiais, neturinčiais tikros įtakos šiandienai, tarsi šaknys be gyvybinių syvų. Atsitinka taip, kad priėmę Sutvirtinimą daugelis jaunuolių nutolsta nuo tikėjimo. Yra taip pat tokių jaunuolių, kurie net nepriima šio sakramento. O juk per Krikšto, Sutvirtinimo sakramentus, vėliau nuolat per Eucharistiją Šventoji Dvasia daro mus Tėvo vaikais, Kristaus broliais, Bažnyčios nariais, gebančiais tikrai liudyti Evangeliją ir gėrėtis tikėjimo džiaugsmu.

Taigi kviečiu jus apmąstyti visa tai, ką jums čia parašiau. Šiandien ypač svarbu iš naujo atrasti Sutvirtinimo sakramentą ir jo vertę mūsų dvasinei brandai. Kas priėmė Krikšto ir Sutvirtinimo sakramentus, teatsimena, kad tapo „dvasios šventove“: jame gyvena Dievas. Tegu visuomet tai suvokia ir tesirūpina, kad jame esantis lobis nešėtų šventumo vaisius. Kas yra pakrikštytas, bet dar nepriėmė Sutvirtinimo sakramento, tegu pasirengia jį priimti, suvokdamas, kad taip taps „pilnutiniu“ krikščioniu, kadangi Sutvirtinimas išstobulina Krikšto malonę (plg. *Katalikų Bažnyčios katekizmas*, 1302–1304).

Sutvirtinimas teikia mums *ypatingą galią* liudyti ir šlovinti Dievą visu savo gyvenimu (plg. Rom 12, 1); jis leidžia mums suvokti vidinę priklausomybę Bažnyčiai, „Kristaus kūnui“, kurio visi esame gyvi, solidarūs tarpusavyje nariai (plg. 1 Kor 12, 12–25). Kiekvienas pakrikštytasis, leisdamasis vedamas Šventosios Dvasios, gali įnešti savo indėlį į Bažnyčios statybą per Dvasios duodamas charizmas, nes „kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui“ (1 Kor 12, 7). Kai Šventoji Dvasia veikia, ji pažadina širdyje savo vaisius, kurie yra „meilė, džiaugsmas, taika, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas“ (Gal 5, 22). Tuos, kurie tarp jūsų dar nesate priėmę Sutvirtinimo sakramento, nuoširdžiai kviečiu pasirengti jį priimti ir prašyti savo kunigų pagalbos. Tai ypatingas malonės momentas, kurį mums duoda Viešpats. Nepraleiskite šios progos!

Norėčiau dar pridurti žodį apie Eucharistiją. Kad galėtume augti kaip krikščionys, mums būtina maitintis Kristaus kūnu ir krauju: iš tikrųjų esame pakrikštyti ir sutvirtinti Eucharistijai kaip siekiniui (plg. *Katalikų Bažnyčios katekizmas*, 1322; Posinodinis apaštališkasis paraginimas *Sacramentum caritatis*, 17). Eucharistija, krikščioniškojo gyvenimo „šaltinis ir viršūnė“, yra „nesiliaujančios Sekminės“. Kiekvieną kartą, kai švenčiame Mišias, gauname Šventąją Dvasią, kuri mus giliai vienija su Kristumi ir perkeičia darydama mus panašius į jį. Brangūs jaunuoliai, jei dažnai dalyvaujate Eucharistijos šventime, jei skirate dalį savo laiko Švenčiausiojo Sakramento adoracijai, tai iš Eucharistijos, to meilės šaltinio, kils džiaugsmingas apsisprendimas atiduoti savo gyvenimą sekant Evangelija. Tuo pat metu patirsite, jog ten, kur nepakanka mūsų jėgų, mus perkeičia Šventoji Dvasia, dovanodama savo galią ir paversdama kupiniais misijinio uolumo prisikėlusio Kristaus liudytojais.

7. Neatidėliotina misijos būtinybė

Daugelis jaunuolių nuogaistingai žvelgia į savo gyvenimą ir kelia sau daug klausimų dėl ateities. Jie nerimaudami klausia: kaip būti pasaulyje, kuriame tiek daug didelių neteisybių ir kentėjimų? Kaip reaguoti į egoizmą ir prievartą, kurie, kartais atrodo, nugali? Kaip suteikti gyvenimui pilnutinę prasmę? Kaip prisidėti, kad mūsų anksčiau minėti Dvasios vaisiai – „meilė, džiaugsmas, taika, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas“ (6) – užlietu šį sužeistą ir trapų pasaulį, pirmiausia jaunimo pasaulį? Kokiomis sąlygomis Dvasia, gavinusi pirmąjį kūrimą, o ypač antrąjį kūrimą, arba atpirkimą,

gali tapti naujosios žmonijos siela. Nepamirškime, kad kuo didesnė yra Dievo dovana – o Jėzaus Dvasios dovana yra pati didžiausia, tuo didesnis pasaulio poreikis jį priimti, todėl didžiulė ir uždeganti yra Bažnyčios misija teikti tikėtiną liudijimą. Jūs, jaunuoliai, per Pasaulinę jaunimo dieną tam tikra prasme liudijate norą dalyvauti šioje misijoje. Dėl to man, mieli bičiuliai, rūpi priminti jums kai kurias tiesas, kad jas apmąstytumėte. Dar kartą jums kartoju, kad tik Kristus gali išpildyti giliausius žmogaus širdies troškimus; tik jis gali „sužmoginti“ žmoniją ir nuvesti ją į „sudievinimą“. Šventosios Dvasios galia jis išlieja mumyse dieviškąją meilę, įgalinančią mylėti artimą ir būti pasirengusiems jam patarnauti. Šventoji Dvasia nušviečia, apreikšdama nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų, nurodo kelią, kaip tapti panašesniems į jį, kad galėtume būti „iš jo tekančios meilės ženklas ir priemonė“ (Enciklika *Deus caritas est*, 33). Kas leidžiasi vedamas Šventosios Dvasios, tas supranta, jog tarnavimas Evangelijai nėra pasirinktinis dalykas, nes pastebi, kaip neatidėliotinai svarbu skelbti kitiems tą Gerąją Naujieną. Tačiau reikia dar kartą priminti, kad Kristaus liudytojais galime būti tik tuomet, kai leidžiamės vedami Šventosios Dvasios, kuri yra „pagrindinė evangelizacijos veikėja“ (plg. Evangelii nuntiandi, 75) ir „pagrindinė misijos veikėja“ (*Redemptoris missio*, 21). Brangūs jaunuoliai, kaip daugelį kartų kartojo mano garbingieji pirmtakai Paulius VI ir Jonas Paulius II, šiandien labiau negu bet kada būtina skelbti Evangeliją ir liudyti tikėjimą (plg. *Redemptoris missio*, 1). Kas nors gali pamanyti, kad siūlyti brangų tikėjimo lobį tiems, kurie jame nedalyvauja, gali reikšti netoleranciją jų atžvilgiu, tačiau taip nėra, nes siūlyti Kristų nereiškia jį primesti (plg. *Evangelii nuntiandi*, 80). Negana to, prieš du tūkstančius metų apaštalai atidavė gyvybę, kad Kristus būtų pažintas ir pamiltas. Nuo tų laikų Evangelija plinta per amžius gaivinamų tuo pačiu misijiniu uolumu vyrų bei moterų dėka. Todėl šiandien taip pat reikia Kristaus mokinių, kurie negailėtų laiko ir jėgų Evangelijos tarnystei. Reikia jaunuolių, kurie leistų, kad juose degtų Dievo meilė, ir dosniai atsilieptų į jos primygtinį kvietimą, kaip tai padarė daug jaunų palaimintųjų bei šventųjų praeityje, taip pat ir mums artimesniais laikais. Užtikrinu jus, kad Jėzaus Dvasia šiandien kviečia jus, jaunuoliai, perteikti Gerąją Naujieną savo bendraamžiams. Sunkumai, su kuriais suaugusieji neabejotinai susiduria, siekdami suprantamai ir įtikinamai susitikti su jaunimo aplinka, gali būti ženklai, per kurį Dvasia ragina jus, jaunuolius, imtis to uždavinio. Jūs pažįstate savo bendraamžių idealus, kalbą, tačiau taip pat žaizdas, lūkesčius ir drauge gėrio troškimą. Atsiveria platus jaunimo jausmų, darbo, ugdymo, lūkesčių bei kančių pasaulis... Tegu kiekvienas iš jūsų ryžtasi pažadėti Šventajai Dvasiai, kad atves vieną jaunuolį pas Jėzų Kristų tuo būdu, kuris jam pasirodys geriausias, pasirengęs „įtikinamai atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse gyvenančią viltį“ (plg. 1 Pt 3, 15).

Idant pasiektumėte tą tikslą, brangūs bičiuliai, būkite šventi, būkite misionieriai, nes niekuomet negalima atskirti *šventumo nuo misijos* (plg. *Redemptoris missio*, 90). Nebijokite tapti šventi misionieriai kaip Pranciškus Ksaveras, kuris keliavo per Tolimuosius Rytus skelbdamas Evangeliją iki jėgų išsekimo, arba kaip šventoji Kūdikėlio Jėzaus Teresė, kuri buvo misionierė, nors neišėjo iš Karmelio. Tiek pirmasis, tiek antroji yra „Misijų globėjai“. Būkite pasirengę rizikuoti gyvybe, kad nušviestumėte pasaulį Kristaus tiesa, kad meile atsakytumėte į neapykantą ir panieką gyvybei; kad skelbtumėte prisikėlusio Kristaus viltį kiekviename Žemės kampelyje.

8. Šauktis pasauliui „Naujųjų Sekminių“

Brangūs jaunuoliai, laukiu jūsų gausiai susirenkant 2008 m. liepą Sidnėjuje. Tai bus apvaizdos suteikta proga pilnatviškai išgyventi Šventosios Dvasios galią. Atvykite kuo gausiau, kad taptumėte vilties ženklai ir vertinga parama Australijos Bažnyčios

bendruomenėms, besirengiančioms jus priimti. Jus priimsiančios šalies jaunimui tai suteiks išskirtinę galimybę skelbti Evangelijos grožį ir džiaugsmą daugeliu atžvilgių sekuliarizuotai visuomenei. Australijai, kaip ir visai Okeanijai, reikia iš naujo atrasti savo krikščionišką šaknį. Jonas Paulius II Posinodiniame apaštališkajame paraginime *Ecclesia in Oceania* rašė: „Šventosios Dvasios galia Okeanijos Bažnyčia rengiasi naujai evangelizacijai tautų, kurios šiandien trokšta Kristaus. <...> Nauja evangelizacija yra Bažnyčios Okeanijoje prioritetas“ (18).

Tame galutiniame kelio, vedančio mus į XXIII Pasaulinę jaunimo dieną, etape raginu visus skirti laiko maldai ir savo dvasiniam ugdymui, kad Sidnėjuje galėtumėte atnaujinti Krikšto ir Sutvirtinimo pažadus. Bendrai šauksimės Šventosios Dvasios, su pasitikėjimu prašysime Dievo naujos Sekminių dovanos Bažnyčiai ir žmonijai trečiajame tūkstantmetyje.

Tegu Marija, vieningai su apaštalais meldusis Aukštutiniame kambaryje, būna su jumis per tuos mėnesius ir tegu išprašo visiems jaunesiems krikščionims naujo Šventosios Dvasios išliejimo, uždegsiančio jūsų širdis. Atminkite: Bažnyčia pasitiki jumis! Ypač mes, ganytojai, prašome, kad mylėtumėte ir kitus mokytumėte mylėti Jėzų ir ištikimai jį sektumėte. Su didele meile visiems teikiu palaiminimą.

Benediktas XVI

XXIII Pasaulio Jaunimo Dienų globėjai

Dešimt šventųjų globėjų buvo parinkti PJD 2008, kad palydėtų jaunos žmones jų piligrimystėje.

Palaimintoji Marija MacKillop

Pirmoji Australijos palaimintoji 1995 metais. Mažutėlių – neišsilavinusių, vargšų tarnaitė, Šventojo Juozapo seserų bendruomenės įkūrėja.

Marija MacKillop, vyriausia tarp aštuonių vaikų, gimė Melburne 1842, iškart po tėvų emigravimo į Australiją. Nuo mažumės ji svajojo būti vienuole, tačiau iki pilnametystės turėjo padėti savo skurstančiai šeimai, atiduodama visą savo atlyginimą.

Būdama 18 metų ji susipažino su tėvu Julian Woods, kuris savo parapijoje nesėkmingai bandė įsteigti katalikišką mokyklą. Marija pasiūlė jam į pagalbą ir mokė 50 vaikų. Tai buvo pirma katalikiška ir pirma mokykla neturtingiems. Po šešerių metų ji kartu su tėvu Julian įsteigė Šv. Juozapo seseris, kurių misija buvo auklėti vargšų vaikus.

Darbas virte virė, seserija plėtėsi. Kunigai iš įvairių miestų prašė atsiųsti į pagalbą seseris. Vėliau vienuolija atidarė namus moterims, grįžtančioms iš kalėjimų ir apsisprendusioms atsisakyti prostitucijos, senelių namus vargšams, našlaičių prieglaudą, pabėgėlių namus.

Marija buvo tiesi ir atkakli, ji drąsiai gindavo tiesą ir tai nuvedė ją į konfliktą su Bažnyčios hierarchija. Kai kurie vyskupai ir kunigai nesuprato sesers Marijos pasirinkto kelio ir bandė sustabdyti ją. Vyskupas ją buvo net ekskomunikavęs, tačiau po 5 mėnesių vėl sugrąžino ir leido seserims dirbti toliau. Vėliau Adelaidės vyskupas ją išsiuntė dirbti į Sidnėjų, kur jai buvo uždrausta vadovauti seserims, tačiau po 14 metų ji buvo perrinkta vyresniąją ir vadovavo iki savo mirties 1909m.

Jos gyvenimo moto buvo: nesirūpink, jei nebandai to pakeisti.

Pietų Kryžiaus Dievo Motina, krikščionių pagalba

Pirmąkart krikščionių pagalbos vardas Marijai priskiriamas 1500. 1815 metais. Popiežius Pijus VII gegužės 24 dieną įveda šio vardo minėjimą. Pietų Kryžiaus Dievo Motina yra globėja Australijos, visų krikščionių, kurie pavojuje, kare ar tikėjimo persekiojimuose.

Ne kartą net patys katalikai dažnai visiškai klaidingai supranta pamaldumą Dievo Motinai. Kone Palaimintąją Mergelę laiko nepriklausoma dievybe, tarytum ji turėtų kokios nors nuosavos garbės, sulyginančios ją su pačiu Kristumi. Bet tai iš esmės prieštarauja tikrajai Katalikų Bažnyčios nuostatai.

Be abejonės, būtina kalbėti apie jos privilegijas. Kalbėti apie ją kaip apie Karalienę ir veikti taip lyg jos sostas būtų virš visų angelų. Tačiau niekada neturime pamiršti, kad pati aukščiausia jos privilegija yra jos varganumas, jos neturtas, o didžiausia jos garbė ir visos jos galios šaltinis – kad ji yra niekas Kristaus akivaizdoje.

Pamirštama, kad didžiausia Marijos garbė – jos niekumas, buvimas Viešpaties tarnaitė. Ji yra palaiminta ne dėl kokių nors dieviškų teisių, bet kaip turinti visus savo, kaip žmogaus, ribotumus, kaip *itikėjusioji*. Būtent jos „pilnos malonės“, nuolankios tarnaitės tikėjimas ir ištikimybė paverčia ją tobulu Dievo įrankiu. Joje nuveiktas darbas tikrai buvo Dievo darbas.

Marijos garbė yra gryna ir paprasta – Dievo garbė joje ir ji neturi nieko, ko nebūtų gavusi iš Jo. Būtent tokia yra didžiausioji jos garbė: nieko savo neturėdama,

nepasilikdama savojo „aš“, kuris kuo nors galėtų didžiulis dėl savęs, ji Dievo gailestingumui nesukliudė, Jo meilei ir valiai niekuo nepasipriešino.

Tuštumą, vidinę ramybę, be kurių Dievas negali mūsų pripildyti, Jis suteikė Marijai, kad ji priimtų Jį į pasaulį su tobulai tyros, tylios, taikios ir nuolankios būtybės svetingumu.

Būtent ji, iš visų šventųjų tobuliausiai vargana, ta, kuri visiškai nieko neturi, visiems mums pilnatviškiausiai gali perteikti nesavanaudiško Dievo malonę. O mes tikrų tikriausiai Jį turėsime, kai ištuštinę save ir tapę vargšai bei paslėpti kaip ji, supanašėsime su Juo, panašėdami į Ją.

Jos šventumas yra tyla, kurioje galima girdėti vien Kristų.

Tomas Merton „Naujosios kontempliacijos sėklos“

Dievo tarnas Jonas Paulius II

Pasaulio jaunimo dienų iniciatorius, dažnai vadinamas jaunimo apaštalu.

Būdamas studentas, Karolis Wojtyła žavėjosi literatūra, teatru, tačiau dirbdamas chemijos fabrike, supdamas jam grėsusio nacizmo pavojaus, jis išgirdo Viešpaties balsą: „Sek paskui mane!“. Jis įstojo į slaptą seminariją ir buvo iššventintas kunigu, pradėjo dėstyti.

Vasarą keliaudamas su jaunimu baidarėmis buvo iškvieštas pas Lenkijos kardinolą ir nominuotas Krokuvos vyskupu. Tai reiškė atsisakyti darbo universitete su jaunais žmonėmis, mokslinio darbo, tai reiškė dar kartą savęs atsižadėti.

1978 metais išrenkamas popiežiumi, kuris savo pirmais išstartais žodžiais „Nebijokite!“ tapo gyvu liudytoju visiško pasitikėjimo ir atsidavimo Dieviui.

„Brangūs jaunuoliai, turėkite šventą siekį būti šventi, kaip jis yra šventas!

Jūs paklausite manęs: bet ar šiandien įmanoma būti šventiems? Jei mes pasitikėtume tik žmogiškąją galia, šis siekis atrodytų neįgyvendinamas. Tačiau gerai žinote savo pasisekimus ir pralaimėjimus; jūs žinote, kokia sunki našta slegia žmogų, kokia daugybė pavojų jo tyko, kokie jo nuodėmių padariniai. Kartais mes galime netekti drašos ar netgi manyti, jog nei pasaulio, nei savęs pakeisti neįmanoma.

Nors kelionė yra sunki, mes vis dėlto viską galime Tame, kuris yra mūsų atpirkėjas. Taigi gręžkitės ne į kitus, o į Jėzų. Neieškokite kitur to, ką tik Jis vienas gali mums duoti, nes nėra niekame kitame išsigelbėjimo, „nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo galėtume būti išgelbėti“ (Lk 2, 34). Su Viešpačiu Jėzumi šventumas – dieviškasis planas – kiekvienam pakrikštytajam tampa įmanomas. Pasitikėkite juo; tikėkite nenugalima Evangelijos jėga ir savo vilties pamatu dėkite tikėjimą. Jėzus žygiuoja su jumis, vis atnaujina jūsų širdį ir stiprina jus savo Dvasios jėga.

Visų žemynų jaunuoliai, nebijokite būti naujojo tūkstantmečio šventieji!”

(Žodis pasaulio jaunimui XV PJD proga)

Šventasis Petras Chanel

Prancūzas, misionierius, marijonas. Nukankintas Fortūna saloje, pirmas Okeanijos kankinys

Petras Chanel gimė 1804 metais Prancūzijoje. Jo pamaldumas ir protas atkreipė kunigo dėmesį, kuris rūpinosi jo pradiniu išsilavinimu. Mokydamasis kunigų seminarijoje, jis laimėjo ir dėstytojų, ir studentų palankumą. Po šventimų jis dirbo mažoje parapijoje, tačiau svajoto apie misijas. Įstojęs į atsinaujinusių Marijos bendruomenę, jis buvo paskirtas dėstyti

kunigų seminarijoje. Vis svajodamas apie misijas jis pasišventė Dievo Motinai ir po kelių mėnesių jo troškimas išsipildė.

1936 metais Marijos Bendruomenei buvo pavestos misijos Vakarų Okeanijoje, taigi Petras kartu su kitais misionieriais išvyko ten. Po 10 mėnesių kelionės, grupė iširo ir Petras kartu su dviem palydovais atvyko į Fortūno salą. Vietiniai pagonys gerai juos sutiko, kaip ir jų karalius Nuliki, kuris ką tik buvo uždraudęs kanibalizmą.

Vietiniai, nuolatos kariaudami tarp genčių garbino žiaurumą, tad krikščionių tikėjimas jiems buvo svetimas. Misionieriai nuoširdžiai darbavosi, lankė ir gydė ligonius, krikštijo mirštančius, karalius jiems suteikė „taboo“ – šventųjų rangą, o Petras vietinių buvo vadinamas „didelės širdies žmogumi“. Tačiau karalius sunerimo ir pradėjo pavyduliauti, kai misionieriai išmoko vietos kalbą ir pradėjo mokyti žmones. Karalius suprato, kad priėmus krikščionybę jo valdžiai gali iškilti pavojus.

Kai jo sūnus išreiškė norą apsikrikštyti, karaliaus kantrybė trūko ir jis nusprendė nužudyti svetimšalius krikščionis. Praėjus trims metams po atvykimo, Petras buvo nužudytas tą, kurių atvyko gelbėti. Taip jo darbas buvo užbaigtas – praėjus penkiems mėnesiams po jo mirties visa sala buvo atsivertusi į krikščionybę.

Šventasis Petras Chanel yra pirmas Okeanijos kankinys ir Okeanijos globėjas.

Palaimintas Petras Jurgis Frassati

Labai mylimas jaunimo dėl dinamiškos asmenybės bei atsidavimo gailestingajai Jėzaus Meilei. Pasaulietis, italas, miręs 24 metų.

Petras Jurgis Frassati gimė aristokratų šeimoje. Patrauklus, sąmojingas, stropus techninių mokslų studentas buvo labai populiarus draugų tarpe. Jį jaudino kitų vargai, todėl paliko savas privilegijas ir atsidėjo darbui su atstumtaisiais. Ieškodavo jų lindynėse ir nešdavo jiems maisto, vaistų, drabužių, pinigų. „Jėzus ateina pas mane kiekvieną rytą per šventąją Komuniją, o aš atsilyginu menku darbeliu – lankydamas vargšus.“ Tokiems darbams visuomet kruopščiai taupydavo pinigus, eidavo pėsčiomis, užuot važiuavęs autobusu, keliavo trečios klasės traukiniu, užuot rinkęsis pirmosios.

Petras sakydavo draugams: „Eikite prie Viešpaties stalo dažniau, kiek tik galite. Maitinkitės angelų duona. Čia jūs gausite jėgų kovoti vidines kovas“. Su dideliu džiaugsmu jis skaitė šventųjų gyvenimus, popiežių enciklikas, tačiau ypatingai telkėsi ties Dievo Žodžio skaitymu, kuris buvo pagrindiniu maistu jo tikėjimui. Apaštalo Pauliaus laiškus jis labiausiai mėgo ir skaitydavo netgi gatvėje ar tramvajuose.

Draugystė buvo svarbiausia jo gyvenime. Draugų jis turėjo labai daug: visokio amžiaus ir „plauko“. Su dideliu džiaugsmu stengdavosi padėti savo bičiuliams – kam patarimo, kam išklauso, kam kokios konkrečios pagalbos – dažnai ir finansinės. Ieškodavo nakvynės jos neturintiems – dažna priimdavo pas save, dovanodavo knygas, nes jų, atseit, turėdavo po kelis egzempliorius. Nupirko ledų pardavėjo vežimėlį šeimos tėvui, kad šis išlaikytų šeimą, atidavė savo paltą tam, kas jo neturėjo. Petras Jurgis buvo radęs nuoširdaus bendravimo raktą – žengti pirmąjį žingsnį prie kito žmogaus. Draugystė jam buvo Bažnyčios pašaukimo išraiška – būti atvira meilės erdvei visiems ir visokiems. Jo gyvenimo stilius buvo – atiduoti viską kitiems nesitikint nieko mainais.

Petras Jurgis buvo vos dvidešimt ketverių, kai staiga mirė nuo poliomiellito, kuriuo veikiausiai bus užsikrėtęs, lankydamas ligonius.

Šventoji Teresėlė

Jauniausia Bažnyčios daktarė, mirusi 24 metų. Vienu laikotarpiu buvo net Australijos globėja. 2002 metais jos relikvijos apkeliavo visą Australiją.

"Bendruomenėje yra viena sesuo, kuri turi talentą man nepatikti visais atžvilgiais; jos manieros, žodžiai, būdas man atrodė labai atgrasūs. Tačiau ji yra šventa vienuolė, tikriausiai labai miela gerajam Dievui, tad, nenorėdama pasiduoti tai savaimingai antipatijai, kurią jausdavau, pasakiau sau, jog artimo meilė turi pasireikšti ne jausmais, bet darbais; todėl prisiverčiau tos sesers labai viską daryti taip, kaip būčiau dariusi savo mylimiausiam žmogui. Kai tik ją sutikdavau, visada meldavausi už ją Dievui, aukodavau Jam visas jos dorybes ir nuopelnus. Jaučiau, kad Jėzui tai patinka, nes juk nėra tokio menininko, kuriam nebūtų malonu girdėti giriant jo kūrinis. Aš ne tik daug meldavausi už seserį, vertusią mane tiek grumtis su savimi, bet ir stengiausi kaip įmanydama jai patarnauti, o kai mane imdavo pagunda leptelėti jai ką nors nemalonaus, aš tik dar meiliau jai nusišypsodavau ir stengdavausi nukreipti pokalbį kita linkme.

Kai aš nedalyvavau atvangos valandėlėje darbo valandomis, dažnai atsitikdavo, kad dirbdama ką nors drauge su ta seserim, aš nebeįstengdavau kovoti su savimi ir pabėgdavau kaip koks dezertyras. Kadangi ji ničnieko nežinojo apie mano jausmus jai, niekada nė neįtarė, kodėl taip elgiuosi, ir visą laiką buvo įsitikinusi, kad jo būdas man mielas.

Vieną dieną per pertrauką labai patenkinto žmogaus veidu ji man pareiškė maždaug taip:

"Malonėkite man pasakyti, Kūdikielio Jėzaus Terese, kas jus taip žavi manyje, nes kai tik į mane pažvelgiate, vis nusišypsote?"

Ak, tai kas mane joje žavėjo, buvo Jėzus, slypintis jos sieloje... Jėzus, kuris padaro našta lengvą ir pasaldina kartumą... Aš atsakiau, jog šypsauti todėl, kad man malonu ją matyti..."

Iš Šv. Teresėlės dienoraščio „Vienos sielos istorija“

Palaimintas Petras To Rot

Pasaulietis, vedęs, 3 vaikų tėvas. Nuostabus ir išvalgus katechetas, nukankintas dėl tikėjimo koncentracijos stovykloje, mirė 33 metų.

Gimė 1912 metais Rakunai kaimelyje Malaizijos saloje, dabartinėje Papua Naujoje Gvinėjoje. Jo tėvai buvo pakrikštyti jau suaugę ir priklausė pirmajai katalikų kartai. Jo tėvas buvo kaimo seniūnas 40 metų ir pakvietė darbuotis misionierius.

Nuo pat mažumės Petras buvo labai pamaldus ir nuolankus, norėjo tapti kunigu. Tačiau jo tėvas galvojo, kad vietos žmonės nebuvo pasiruošę priimti vietos kunigo, todėl sutiko, kad sūnus būtų ruošiamas katechetu. 18 metų pradėjęs mokslus, baigė juos su pagyrimu. Kolegos jį labai vertino, nes pasak jų, būdamas labai kuklus, jis priimdavo visas vyresniųjų pastabas ir patarimus, bet dirbdamas būdavo pranašesnis ir iškart pripažįstamas lyderiu, nors buvo labai jaunas.

Po studijų jis pradėjo dirbti savo gimtajame kaime. Tai buvo intensyvaus darbo metai, kai Petras būrė mažas ir dideles maldos grupes. Visi žavėjosi jo efektyviu mokymu. Jis pastoviai nešiojosi su savimi Bibliją (nors tai buvo labai reta tų laikų katalikams) ir iškart ją cituodavo,

esant įvairioms situacijoms. Būdamas jautrus ir išvalgus, jis reaguodavo į visas susidariusias problemas ir sunkumus. Būdamas 24 metų, jis vedė kaimynystėje gyvenusią Paulą, susilaukė trijų vaikų.

Tačiau 1942 metais Petro gyvenime įvyko netikėtas posūkis: po japonų okupacijos visi misionieriai buvo ištremti į koncentracijos stovyklas. Petras liko vienas savo kaime ir dirbo atsidavęs: toliau vadovavo maldos grupėms, katechizavo, krikštijo, dalino Komuniją mirštantiesiems, rūpinosi vargšais, pastatė kuklią bažnyčią, nes okupantai sugriovė senąją. Pradžioje Petras nekliuvo okupantų valdžiai, tačiau kai jie nusprendė uždrausti bet kokius religinius susibūrimus bei leido poligamiją, viešai pasisakė „prieš“, buvo suimtas ir kankinamas, o koncentracijos stovykloje – nužudytas.

Šventoji Marija Goreti

Italė paauglė, pasirinkusi mirtį dėl skaistumo išsaugojimo. Jos prievartautojas atsivertė, dalyvavo jos kanonizavimo apeigose ir likusią gyvenimo dalį praleido vienuolyne.

Marija Goreti gimė 1890 metais Italijoje, valstiečių šeimoje. Dėl skurdo šeima turėjo persikelti į nesveiką **Marshland regioną**, kur 1900 metais nuo maliarijos mirė tėvas.

Marija namuose prižiūrėjo savo brolius ir seseris ir dėl to negalėjo lankyti mokyklos. Tačiau jos pagrindinis stiprybės šaltinis buvo Eucharistija ir ji padarė viską, kad galėtų lankyti katekizmo pamokas. Po pirmos Komunijos ji pašventė savo gyvenimą Dievo garbei.

Tuoju po to, Marija gindama skaistybę buvo nužudyta 1902 metais. 1957 metais popiežius Pijus XII ją paskelbė šventąja: šeimų, jaunimo, Eucharistijos, skaistumo, atleidimo. Į altorių garbę buvo iškelta visų pirma kaip sąmoninga krikščionė, kuriai skaistumas buvo svarbiau už gyvybę. Vienas šią šventąją išgarsinusių stebuklų buvo jos žudiko atsivertimas. Jaunuolis, bandęs pasikėsinti į Marijos nekaltybę ir ją nužudęs, kalėjime atsivertė. Atlikęs bausmę, gavęs nužudytosios mergaitės artimųjų atleidimą, jau senyvo amžiaus sulaukęs dalyvavo M.Goreti kanonizacijoje. Paskutinį savo gyvenimo laikotarpį praleido pranciškonų vienuolyne, tačiau ne kaip vienuolis, bet kaip paprastas darbininkas, kuklus ir pamaldus vienuolių pagalbininkas.

Šventoji M.Goreti moko, kad tikros laimės neįmanoma pasiekti be drąsos ir pasiaukojimo; kad tikrai laimingas yra tas žmogus, kuris nenuolaidžiauja blogiui, nesileidžia į kompromisus, net jei tai reikalauja didelės aukos. Laimingas tas, kuris vardan ištikimybės tiesai ir Dievo įsakymams sugeba net gyvybę paaukoti. Vardan netikrų laisvės ir laimės idealų šiandien dažnai sureikšminami kūno poreikiai, dažnai išnaudojamas kitas žmogus. Be skaistumo neįmanoma tikra meilė, o širdies tyrumas, kaip ir visos kitos dorybės, reikalauja kasdienių pastangų, valios lavinimo, nuolatinės vidaus disciplinos.

Šventoji Faustina Kavalska

*Jėzaus gailėstingumo apaštalė ir „sekretorė“.
Gyvenusi Lenkijoje ir Vilniuje. Mirė 33 metų.
Jos dienoraštis yra moderni dvasinės literatūros klasika.*

Helena, toks buvo šios merginos vardas iki ji tapo vienuole, gimė 1905 m. rugpjūčio 25 d. Lenkijos kaime. Dar būdama septynerių ji išgirdo sakant Jėzų: „Tu tapsi vienuole“. Vėliau būdama panelė vienos šventės metu bešokdama ji pamatė Jėzų, kuris jos paklausė, kiek dar jis turėsias jos laukti. Tada ji nusprendė kuo greičiau stoti į vienuolyną.

Faustina buvo neišsilavinusi, baigusi tik pradinę mokyklą. Į vienuolyną ji atėjo be kraičio, be išsilavinimo, tad vienuolyne jai teko pareigos daržuose, virtuvėje, prie vartų.

Polocke, o vėliau – keletą kartų Vilniuje Faustinai apsireiškė Jėzus taip, kaip dabar regime paveikslė. Jėzus pasakęs, kad turis būti nutapytas paveikslas, o apačioje užrašyta: „Jėzau, pasitikiu Tavimi“. Apie šį apsireiškimą ji papasakojo savo nuodėmklausiuvi. Jis nežinojo, ką atsakyti, tad pradžioje paaiškino, kad Jėzus kalbėjęs apie atvaizdą jos širdyje. Tačiau Faustina po pasikartojusio regėjimo pradėjo ieškoti dailininko, visi iš jos šaipėsi.

Tiktai Vilniuje Faustina sutiko ją suprantantį nuodėmklausį – kun. Mykolą Sopočką, suvokusį, kas iš tiesų dedasi jos širdyje. Po pirmųjų susitikimų jis buvo taip sutrikęs, kad seserį nusiuntė tirtis pas psichiatrą, bet šis nieko „nenormalaus“ nenustatė. Vėliau, kun. Mykolas liepė jai viską užsirašinėti. Nors Faustina sunkiai sekėsi rašyti dėl neišsilavinimo, bet jos kalba ir mintys atskleidžia puikią krikščionės formaciją: dienoraštyje nerasime jokio teologinio nuklydimo.

Niekuo iš seserų išoriškai neišsiskirianti, skvarbių akių, smulki moteriškaitė, o šiaip vertinama kaip keistuolė ir fantazuotoja sugebėjo neįmanomomis sąlygomis parašyti savo sielos gyvenimo liudijimą. Užsispyrimas, stipri dvasia, nepaprastas sielos jautrumas, sugebėjimas išgirsti ir priimti tai, kad Dievas siunčia išvargusiai žmonijai savo gailėstingumą, iškėlė ją į šventųjų gretas.

Mirusi nuo džiovos, ji po 55 metų buvo paskelbta palaimintąja, o 2000 m. pirmoji paskelbta šventąja trečiajame tūkstantmetyje.

Palaiminta Teresė iš Kalkutos

Vienuolė, misionierė, mokytoja, pašventusi savo gyvenimą vargšams. Dievo Meilės misionierių seserų kongregacijos steigėja.

Kelios Motinos Teresės mintys

IŠTIKIMYBĖ: „Mes nesame pašaukti pasiekti tikslą, bet esame pašaukti – būti ištikimi“.

UGNIS: „Mano vaikai, kas yra tie žibalo lašeliai mūsų lempos? Tai yra maži dalykėliai kasdienybėje: ištikimybė, punktualumas, švelnūs žodžiai, tyla, žiūrėjimas, kalbėjimas, veiksmai. Tai yra mūsų tikros meilės lašukai, kurie degina mūsų religinį gyvenimą tokia skaisčia šviesa.“

DŽIAUGSMAS: „Neleiskite niekam pas jus ateiti, kas nepadarys jūsų geresnio ir laimesnio.“

ŠVENTUMAS: „Noriu būti šventas žmogus, vadinasi, aš noriu palikti viską, kas ateina ne iš Dievo.“

NUOLANKUMAS: „Dievui reikia mūsų nuolankumo, ne didybės. Būdas kaip būti nuolankiu: kalbėk, kiek įmanoma, mažiau. Priimk prieštaravimus. Atleisk kitų klaidas. Priimk kaltinimus, net jei nesi kaltas. Nusileisk kitų žmonių norams. Priimk įžeidinėjimus. Priimk atleidimą, neniekink. Būk geras ir švelnus net jei esi provokuojamas. Nesistenk būti garbinamas ar mylimas. Nesislėpk už savo titulų. Visada pasirink tai, kas sunkiausia.“

MEILĖ: „Meilė, kad būtų tikra, turi žeisti... Štai ką aš jums siūlau: mylėkit vieni kitus iki skausmo.“

TARNYSTĖ: „Tylos vaisius yra malda. Maldos vaisius yra tikėjimas. Tikėjimo vaisius yra meilė. Meilės vaisius yra tarnystė. Tarnystės vaisius yra ramybė.“ (užrašas ant vizitinės kortelės).

TYLA: „Sielos, kurios meldžiasi yra gilios tylos sielos. Mes turime priprasti prie proto tylos, prie akių tylos ir liežuvio tylos. Negalite rasti Dievo triukšme. Pažiūrėkite į medžius, gėles, visą gamtą, jie auga gilioje tyloje. Mūsų žodžiai tampa nenaudingi, jei jie eina ne iš širdies. Žodžiai, kurie neduoda Kristaus šviesos, didina tamsybes...“

MISIJA: „Aš niekada nesirūpinu minia, tik vienu žmogumi. Jei būčiau galvojusi apie minias, niekada to nebūčiau pradėjusi“.

Vienas žurnalistas jai pasakė: „Tokių kankinančių žygdarbių nepadaryčiau net už milijoną“. Motina Teresė šypsodamasis atsakė: „Už milijoną, mielasis, nesutikčiau ir aš...“

Pasaulio Jaunimo Dienų himnas „Priimki galią“

Autoriai: Guy Sebastian , Gary Pinto

Lietuviškas vertimas ir atlikimas: Živilė Paulauskaitė, Algis Akelaitis

1. Visos tautos susirinks
Nusilenkti Tau vienam
Džiaugtis Tavo artume
Nes mes trokštam sekti Tave.

Prieg.: Aleliuja!Aleliuja!
Priimki galią iš Šventosios Dvasios!
Aleliuja!Aleliuja!
Priimki galią ir būk šviesa pasaulyje!

2. Tavo Dvasios kviečiami
Mes pakilsim su Tavo jėga
Meile liudysim Tave
Ir pasauliui skelbsim giesme

Prieg.: Aleliuja!Aleliuja!
Priimki galią iš Šventosios Dvasios!
Aleliuja! Aleliuja!
Priimki galią ir būk šviesa pasaulyje!

Perėjimas

Avinėli, Tau šlovė
Tu Vienas Šventas – Tau šlovė
Gyvybės Duona – Tau šlovė
I.Emanueli – Tau šlovė
II. Emanueli mes giedosim visada.

Anglišką versiją galima rasti:

http://www.wvd2008.org/index.php/en/pilgrims_registration/song

PJD 2008 malda

Dieve, mūsų Tėve,
mes pašvenčiame Tau Pasaulio jaunimo dienas, 2008 metais vyksiančias Sidnėjuje.
Vesk ir saugok popiežių Benediktą bei visus Bažnyčios vadovus.
Uždek ir vadovauk visiems, kurie ruošiasi Pasaulio jaunimo dienoms.
Vienyk ir saugok juos savo tėviška globa.
Amen.

Viešpatie Jėzau Kristau,
prieš sugrįždamas pas Tėvą, Tu pažadėjai atsiųsti savo Šventąją Dvasią,
kad mes taptume Tavo liudytojais ligi pat žemės pakraščiu.
Palaimink ir pagausink visas organizatorių ir savanorių pastangas.
Padėk mums paimti savo kryžių ir sekti Tave
paskui dangiškąjį Pietų Kryžiaus ženklą.
Amen.

Šventoji Dvasia,
išliek savo malonę ant šios didingos savo Pietų žemės
ir apdovanok mus Naujosiomis Sekminėmis.
Padaryk šią šalį svetingą jauniems žmonėms iš viso pasaulio.
Suteik atvykstantiems atsivertimo malonę, gilų tikėjimą ir meilę visiems žmonėms.
Įgalink juos statyti naująją gyvybę, meilės ir tiesos civilizaciją.
Padaryk juos tikrais Tavo galios ir malonės liudytojais.
Amen.

Pietų Kryžiaus Motina, Krikščionių Pagalba, melski už mus.
Palaimintoji Marija McKillop, melski už mus.

Litanija už Pasaulio jaunimo dienas 2008

Iš Tėvo ir Sūnaus kylančioji Dvasia,
| **pasigailėk mūsų!**
Su Tėvu ir Sūnumi vienas Dievas esanti, Dvasia,
Tėvo pažade,
Guodėja ir pašventintoja,
Dangiškosios šviesos spinduly,
Viso gėrio kūrėja,
Dangiškojo vandens šaltini,
Tobulumo ugnie,
Veiklus gailestingume,
Dvasinis patepime,
Visuotinės Bažnyčios įkvėpėja,
Septynių dovanų dalintoja.

Supratimo ir išminties Dvasia,
| **pripildyk mūsų širdis!**
Patarimo ir tvirtumo Dvasia,
Pažinimo ir maldingumo Dvasia,
Dievo baimės ir nuostabos Dvasia,
Taikos ir romumo Dvasia,
Santūrumo ir skaistumo Dvasia,
Meilės ir gailestingumo Dvasia,
Tiesos, grožio ir gėrio Dvasia.

Pietų Kryžiaus Dievo Motina, krikščionių pagalba
| **melski už mus**
Šv. Petrai Šaneli, tikėjimo išpažinimo iki mirties liudytojau,
Šv. Terese Lizjiete, pasitikėjimo ir paprastumo liudytoja,
Šv. Marija Goreti, skaistumo ir atlaidumo liudytoja,
Šv. Faustina, Dievo gailestingumo liudytoja,
Pal. Marija McKillop, liudytoja atstumtiesiems ir jauniems žmonems,
Pal. Petrai Jurgi Frassati, teisingumo ir meilės liudytojau,
Pal. Terese iš Kalkutos, liudytoja vargšams ir mirštantiesiems,
Pal. Petrai To Rot, šeimos vyre ir tikėjimo liudytojau,
Dievo tarne Jonai Pauliau II, Pasaulio jaunimo dienų tėve,
Visi šventieji ir šventosios | **melskite už mus.**

Ateik Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis

Ir įžiebk jose savo meilės ugnį.

Atsiųsk savo Dvasią ir visa bus sukurta

Ir atnaujinsi žemės veidą.

Dieve, mes pašvenčiame Tau Pasaulio jaunimo dienas. Uždek ir vadovauk visiems, kurie ruošiasi joms. Palaimink visas organizatorių pastangas. Apdovanok mus Naujosiomis Sekminėmis, kad taptume tikrais Tavo galios ir malonės liudytojais.

Amen.

12 apaštalų

Dvylikos apaštalų paskyrimas

„Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten jis praleido visą naktį, melddamasis Dievui. Išaušus rytui, jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais: Simoną, kurį praminė Petru, jo brolių Andriejų, Jokūbą ir Joną, Pilypą ir Baltramiejų, Matą ir Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą ir Simoną, vadinamą Uoliuoju, Jokūbo sūnų Judą ir Judą Iskarijotą, vėliau tapusį išdaviku.“ (Lk 6, 12-16)

Petras: Apaštalas Petras, apaštalų vadovas. Jis buvo nebejaunas žvejys, kai Jį Jėzus pakvietė sekti paskui save. Iš Jėzaus jis gauna gyvenimo užduotį: „Tu esi uola; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atriši žemėje, bus atrišta ir danguje“. Šiais žodžiais yra pabrėžiama Petro pirmenybė, kurią prisikėlęs Jėzus patvirtino. Petras Evangeliją skelbė Italijoje.

Šv. Petras tikriausiai buvo nukankintas per Nerono persekiojimus, po garsiojo Romos gaisro: jis buvo pasmerktas nukryžiuoti ir paprašė, kad jį nukryžiuotų galva žemyn, iš nusižeminimo, kad jo kančia nebūtų panaši į Kristaus

Andriejus: Skelbė Evangeliją Achajoje ir Skinijoje (vėlesnės Rusijos teritorijoje). Jo vardas reiškia „vyriškas“ ir yra kilęs iš graikų – „vyras“. Andriejus buvo pirmasis, kuris nuėjo paskui Jėzų. Jis atvedė pas Jėzų berniuką su duona ir žuvimi. Jis išvadavo Matą iš kalėjimo ir gražino jam regėjimą. Jis išvadavo Nikėją iš septynių demonų, užgesino gaisrą Tesalonikėje. Buvo įmestas į kalėjimą ir pasmerktas žvėrimis sudraskyti, bet šernas, jautis ir tigras jo nepalietė. Tačiau buvo nuplaktas už nepaklusnumą imperatoriui ir pririštas prie X formos kryžiaus (vadinamojo Andriejaus kryžiaus). Po dviejų kankinimo dienų Andriejus mirė.

Jokūbas Vyresnysis: pirmas kankinys iš apaštalų. Jėzus, skirdamas dvylika, Jokūbą ir Joną dėl jų rūstumo pavadino „griaustinio vaikais“. Jėzus jų klausė „Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu?“ (Mt 20, 20-28), tariant, priimti jo kančią, ir jie atsakė „Galime“. Taip Jėzus išpranašavo jų kankinystę: vienas buvo nužudytas pirmas iš apaštalų, o kitas paskutinis. Jokūbas skelbė Evangeliją Ispanijoje, grįžęs į Jeruzalę buvo nukirsdintas ir palaidotas. Tačiau Jokūbo mokiniai jo kūną pagrobė ir išgabeno. Šv. Jokūbo kapo vietoje iškilo Santjago de Kompastela – „apaštalo miestas“, kurio nuo IX a. pradžios nesiliauja lanke maldininkai.

Jonas: Jonas buvo Atsimainymo liudytojas, paskui nuo kryžiaus Jėzus jam patikėjo rūpintis Marija, savo motina. Savo raštuose jis reiškėsi kaip teologas ir skelbė įsikūnijusio Žodžio šlovę, kurią regėjo savo akimis. Jis vadinamas Evangelistu, teologu, o Prancūzijoje „dieviškuoju“ dėl jo Evangelijos gilumo, - joje jis pažvelgė į dieviškąsias gelmes, kaip anuomet buvo įsivaizduojama, tarsi erelis į saulę. Jonas patyrė Domiciano persekiojimus: Romoje buvo įmestas į verdančio aliejaus statinę, todėl, nors liko gyvas ir sveikas, yra laikomas kankiniu. Pagal legendą, Jonui savo maldomis sugriovus Dianos šventyklą, deivės žynys Aristodemas pažadėjo atsiversti, jeigu Jonas išgers taurę nuodų. Apaštalas persižegnojo išgėrė taurę nuodų ir liko gyvas. Aristodemas atsivertė ir buvo pakrikštytas. Šventajame Rašte yra jo Evangelija, trys Laiškai ir Apreiškimas Jonui. Jis mirė, sulaukęs daugiau kaip šimto metų.

Tomas: Tomas buvo vienintelis apaštalas nepatikėjęs Jėzaus prisikėlimu ir Švč. Mergelės Marijos paėmimu į dangų, vienintelis dėl savo dvejočių pareikalavęs apčiuopiamų įrodymų.

Todėl apaštalas Tomas dažniausiai yra vaizduojamas dedantis pirštą į pradurtą Jėzaus šoną; ar laikantis Švč. Mergelės Marijos juostą, kuri jam nukrito iš dangaus, kad jis suprastų, jog Jėzaus Motina buvo paimta į dangų su visu kūnu.

Suimtas Tomas buvo verčiamas vaikščioti ant įkaitintų geležinės krosnies plokščių. Bet iki baltumo įkaitusi geležis Tomo nedegino, ir pagonių žynys nudūrė jį kalaviju (arba ietimi). Tomas skelbė Evangeliją Indijoje.

Jokūbas Jaunesnysis: Jokūbas dar vadinamas Teisinguoju – jis buvo pirmas Jeruzalės vyskupas. Po Jėzaus mirties jis davė įžadą nieko nebeimti į burną, bet pasirodęs Jėzus liepė padengti stalą ir palaiminęs duoną davė jos Jokūbui, kad šis vėl imtų valgyti.

Trisdešimtais vyskupavimo metais, judėjai nutarė Jokūbą nužudyti ir visokiais būdais vertė išsižadėti Viešpaties; nepavykus to padaryti, nustūmė jį nuo miesto sienos, užmėtė akmenimis ir užmušė lazdomis.

Pilypas: Jis gyveno Betsaidoje ir sutikęs Baltramiejų pirmasis paskelbė, kad Jėzus yra tas, apie kurį rašė Mozė ir pranašai (Jn 1,45); tai į jį kreipėsi graikai, prašydami parodyti Jėzų (Jn 14, 8). Jis skelbė Evangeliją Skitijoje ir Frigijoje. Kartu su juo Evangeliją skelbė dvi šventos ir skaisčios jo dukterys. Pasakęs, kad po savaitės mirs, jis sukvietė kunigus su vyskupais ir juos mokė. Po septynių dienų buvo pagonių suimtas, nukryžiuotas (sakoma, kad priištąs prie kryžiaus žemyn galva) užmuštas akmenimis.

Baltramiejus: Dar vadintas Natanaelis. Apie šį apaštalą Jėzus pasakė: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos“. Po Jėzaus mirties Baltramiejus skelbė Evangeliją Indijoje. Vakarų Europos tekstuose sakoma, kad Baltramiejus buvo nukirsdintas, o Izidorius Sevilietis ir Beda savo Martirologe tvirtina, kad jam buvo nudirta oda.

Matas: Alfiejaus sūnus Levis, dar vadinamas Matu, metė darbą muitinėje ir nuėjo paskui Jėzų. Evangelija pagal Matą skiriasi nuo kitų tuo, kad pradedama Jėzaus žemiškąja genealogija. Jis iš tiesų Etiopijoje atvertė karalių Hegipą ir prikėlė jo dukterį Ifigeniją, kuri paskui pasišventė Dievui. Matas buvo nužudytas kalaviju, kai aukojo Mišias; kiti teigia, kad jis buvo nukirsdintas arba gyvas sudegintas.

Simonas: skelbė Evangeliją Egipte ir Mesopotamijoje. Simonas, vadinamas Kanaaniečiu arba Uoliuoju, buvo Jeruzalės vyskupas po Jokūbo Jaunesniojo. Pasakojama apie jo gyvenimą ir mirtį kartu su Judu Tadu; jis buvo pjūklui perpjautas per pusę. Todėl jo pagrindinis atributas – pjūklas, jo kankinystės įrankis.

Judas Tadas: skelbė Evangeliją Egipte ir Mesopotamijoje. Tadas hebrajiškai reiškia didžiaširdis. Judo Tado, kaip beviltiškų bylų advokato, kultą labiausiai paskleidė Šv. Brigitos „Apreiškimas“. Jo prašoma padėti nuo skaistyklos liepsnų ir sprendžiant beviltiškas bylas. Pagal tradiciją, septyniasdešimtmetis Judas Tadas buvo užmuštas lazda prie Dianos statulos.

Motiejus: skelbė Evangeliją Palestinoje. Motiejus buvo judėjas, apaštalų darbuose (Apd 1, 15-26) pasakojama, kad jis buvo pasirinktas į Judo Iskarijoto vietą. Jis buvo vienas iš mokinių, sekusių paskui Jėzų nuo pat pradžios. Motiejaus atributas yra kirvis. Mat, apmėtytas akmenimis, kaip Mozės Įstatymo priešas, jis liko gyvas, ir romėnų kareivis kirviu nukirto jam galvą.

Šaltiniai teigia, jog yra apaštalu sąrašas, kuriame kiekvienas ištaria „Tikiu“ – vadinamasis Apaštalu tikėjimo išpažinimas:

Petras: Tikiu Dievą Tėvą visagalį, dangaus ir žemės kūrėją,
Andriejus: ir Jėzų Kristų, vienatinį jo Sūnų, mūsų Viešpatį,
Jokūbas Vyresnysis: kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Mergelės Marijos,
Jonas: kentėjo prie Poncijaus Piloto, buvo prikaltas prie kryžiaus, miręs ir palaidotas,
Tomas: nužengė į pragarus, trečią dieną kėlėsi iš mirusių,
Jokūbas Jaunesnysis: išžengė į dangų, sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje,
Pilypas: ateis gyvųjų ir mirusių teisti.
Baltramiejus: Tikiu Šventąją Dvasią,
Matas: šventąją Visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą,
Simonas: nuodėmių atleidimą,
Judas Tadas: kūno iš mirusių prisikėlimą
Motiejus: ir amžinąjį gyvenimą.

Šventųjų apaštalu litanija

(privačiam naudojimui)

Kyrie, eleison! Christe, eleison! Kyrie, eleison!
Kristau, išgirsk mus! Kristau, išklausk mus!

Tėve, dangaus Dieve, pasigailėk mūsų!
Sūnau, pasaulio Atpirkėjau, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Dvasia, Dieve, pasigailėk mūsų!
Šventoji Trejybe, vienas Dieve, pasigailėk mūsų!

Šventasis Petrai, | Melski už mus!

Apaštalu vadove,
Bažnyčios uola.

Šventasis Pauliau,

Tautų mokytojau,
Partrenktas ant žemės.

Šventasis Andriejau,

Pirmas nuėjęs paskui Kristų,
Jėzaus stebuklų liudytojau.

Šventasis Jokūbai,

Pirmasis apaštale kankiny,
Maldininkų globėjau.

Šventasis Jonai,

Jėzaus Atsimainymo liudytojau,
Mylimasis mokiny.

Šventasis Tomai,

Dvejojantis apaštale,
Išgijęs nuo širdies aklumo.

Šventasis Jokūbai,

Pirmasis Jeruzalės vyskupe,

Kančioje neišdavęs Viešpaties.
Šventasis Pilypai,
Kunigų ir vyskupų mokytojai,
Rodantis mums kelią pas Jėzų.
Šventasis Baltramiejau,
Tikras izraelite, kuriame nėra klastos,
Laiminantis apaštale.
Šventasis Matai,
Nesvyruodamas nusekęs paskui Jėzų,
Evangeliste.
Šventasis Simonai,
Uolusis apaštale,
Nuostabios išminties vyre.
Šventasis Tada,
Didžiaširdi,
Vaduotojai iš skaistyklos liepsnų.
Šventasis Motiejau,
Pasirinktas į Judo vietą,
Tikėjimo palaikytojai.
Visi šventieji apaštalai ir evangelistai /melskite už mus!

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
atleisk mums, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
išklausk mus, Viešpatie!
Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
pasigailėk mūsų!

O Šventoji Dvasia, Tu Sekminių šventės dieną, lyg pasidalinisiais ugnies liežuviais,
nužengei ant apaštalų, susirinkusių Paskutinės vakarienės salėje, ir taip apšvietei jų protus,
uždegei jų sielas bei sustiprinai jų valią, kad po to jie apkeliavo visą pasaulį, visur uoliai bei
ištikimai skelbė Jėzaus Kristaus mokslą ir patvirtino jį savo kraujo praliejimu. Meldžiame
Tave, atnaujink ir mūsų sielose nuostabiąsias Tavo malonės dovanas. Amen.

ŠVENTOSIOS DVASIOS ĮVAIZDŽIAI (VAIZDAVIMAS)

Grupelėse “išsitraukiate po vieną Šventosios Dvasios įvaizdį”. Perskaitote Šventojo Rašto ištraukas. Tada turite pristatyti “savo įvaizdį” kitoms grupėms: piešti, vaizduoti, šokti.

Galite padaryti savo išsitraukto ar pasirinkto Šventosios Dvasios “įvaizdžio” plakatą ar vėliavą.

Vėjas, kvapas: Pr 1:2; 2:7; 3:8; I Kar 19:11-12; Is 30:27-33;

Ps 31:6; Koh 3:20-21; Išm 15:7-13; I Kor 15:35-53.

Versmė, vanduo: I Kar 18:41-46; Is 44:1-5; Jer 2:13; Ez 47:1-12;

Jl 4:18; Jn 4:7-42; 7:37-39; 19:34; Apr 22:1-21.

Balandis: Pr 8:6-22; Gg 2:14; Mt 3-16.

Liepsna, liežuvis: Pr 15:17; Iš 3:1-6; Įst 4:33; Gg 8:6; Lk 12:49; 24:13-35

Aliejus, patepimas: I Sam 10:1-7; Ps 45:8; 133; Zch 4:1-14; Mk 6:13;

Jn 5:14.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANŲ STOTYS

UŽDUOTIS A: Grupė pasidalina arba vadovas paruošia visų Šventosios Dvasios dovanų plakatus su užrašais. Iš jų padaromos „stotys“.

Grupė eina nuo vienos stoties prie kitos. Priėjus stotį, atsakinga grupelė ar vadovas paskaito paruoštą tekstą apie tą dovaną, kaip ji reiškiasi (galima naudoti ir pasiruošimo programos „Pakeliui su Šventąją Dvasia“ katechezes). Tada visi ant plakato surašo (arba garsiai žodžiu) išsako savo maldavimus, kur reikalinga ši Šventosios Dvasios dovana jų gyvenime ar dėkoja už šią gautą dovaną.

Pabaigoje sukalbama malda.

UŽDUOTIS B: Kiekvienai Šventosios Dvasios dovanai paruoškite plakatą ir tiek kortelių su užrašais bei žvakučių, kiek dalyvių yra grupėje. Pagalvokite ir apie muzikinį foną. Jei užsiėmimas vyksta patalpoje, išjunkite visas šviesas. Jei tai vyksta lauke, darykite tokiu paros metu, kad gražiai atrodytų degančios žvakutės.

Paruoškite septynias stotis. Viena stotis simbolizuoja vieną iš Šventosios Dvasios dovanų. Plakate parašykite, kokia tai yra dovana ir trumpai ją paaiškinkite. Lapeliai su Šventosios Dvasios dovanomis sudėti prie plakatų. Kiekvienoje stotyje dega po žvakutę ir yra padėta krūvelė neuždegtų.

Užduotis dalyviams: tyloje susirasti mėgstamiausi Šventosios Dvasios dovana, šalia jos uždegti žvakutę ir pasiimti šios dovanos lapelį su savimi. Refleksija: Kiekvienas uždegdamas degtuką pasako, kodėl pasirinko šią dovaną. Dalyvis gali kalbėti tiek laiko, kiek dega degtukas.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANŲ PRISTATYMO PAVYZDYS:

IŠMINTIS – Šventosios Dvasios dovanų visuma, leidžianti apžvelgti, įvertinti ir suvokti savo gyvenimą.

SUPRATIMAS - širdimi ir protu suvokti Šventąjį Raštą, liturgiją, melstis ir vertinti tiesą.

PATARIMAS - iširti Dievo valią kasdieniame gyvenime: ką daryti, kaip auklėti, kaip vadovauti...

TVIRTUMAS- laikytis tikėjimo, juo didžiutis ir nesigėdyti, nugalėti savo ydas, tvardyti.

ŽINOJIMAS - kaip bendrauti su žmonėmis, vertinti ir naudoti daiktus, daryti nuosaikius sprendimus.

MALDINGUMAS - gerbti žmones, šventus daiktus ir vietas, imtis artimo meilės tarnystės.

DIEVOBAIMINGUMAS - nuostata gerbti ir vertinti Viešpatį ir žmones.

IŠMINTIS Pažinti tai, kas yra teisinga Ir tinkamu laiku tai padaryti	MALDINGUMAS Visada klausti savęs, kokį planą man paruošė Dievas. Ir nuolat jį garbinti.
SUPRATIMAS Įžiūrėti tai, kas svarbu, vieną ar kitą suvokti ir išmokti atpažinti ryšį.	PAŽINIMAS Pažinti, kokios jėgos mus reikia išmokti
TVIRTUMAS Daryti tai, ką supratome esant svarbu, Kovoti už teisingumą	DIEVOBAIMINGUMAS Pagarba Dievui, Žmogui ir kūrinijai, kasdien tarnauti Jam.
PATARIMAS Apgalvotai priimti sprendimus ir patarti kitiems.	

PABAIGOS MALDA Septynios Šventosios Dvasios dovanos

Dievo TAU dovanota:

Išminties dovana – Kad tu dėl nesvarbios priežasties nevažiuotum iš namų.

Supratimo dovana – Kad tu susigaudytum šiame sudėtingame pasaulyje.

Patarimo dovana – Kad sunkiose gyvenimo situacijose rastum atsakymą.

Tvirtumo dovana – Kad išmoktum nugalėti kiekvieną sunkumą.

Pažinimo dovana – Kad išmoktum atskirti tai, kas yra teisinga ar neteisinga, gera ar pikta.

Maldingumo dovana – Kad niekada neprarastum ryšio su Dievu.

Dievobaimingumo dovana – Kad niekada netikėtum, kad žmonės gali būti didesni už Dievą.

Pabaikite bendra spontaniška padėka.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANŲ VAISIŲ „TURGUS”

Pasiskirstykite kiekvienas po vieną vaisių, kurį „pardavinėsite“ turguje. Savo vaisių turite pristatyti plakate ir jų pats pagaminti. Tai gali būti sentencijų lapeliai, lipdukai, popierinės juostelės į knygas, atvirukai.

Dovanos pristatymo pavyzdžiai:

Meilė - ištvermingai mylėti, gerbti ir branginti Dievą bei artimą.

Džiaugsmas - vidinė nuostata šviesiai laikytis Dievo prieglobstyje, net ir ištikus sunkumams.

Ramybė - taikingai sugyventi su Dievu, žmonėmis, ypač artimaisiais, ir savimi.

Kantrumas - iš meilės išlaikyti pusiausvyrą, kai liūdna, nepatogu ir sunku.

Maloningumas - su meile išklaudyti, padėti, patarnauti.

Gerumas - ugdyti teisingumą, laikytis tiesaus kelio, nors aplinka ir klaidintų.

Romumas - rasti vidinę išeitį, kai sunku, nesiseka, nusivylus.

Meilumas - su visais elgtis švelniai

Ištikimybė - asmenims, šeimai, bendruomenei ir sau

Susilaikymas - savitvarda

Kuklumas - santūriai ir dorai kalbėti, rengtis, elgtis, bendrauti

Skaistumas - galėti žvelgti Dievui į akis ir gerbti savo bei kitų asmenį

MŪSŲ VAISIŲ KREPŠYS

Ką mums dovanoja Šventoji dvasia? Daug! Ir dar daugiau!

Protingi žmonės kartą jau bandė viską apskaičiuoti, kad turėtų bendrą apžvalgą. Jie pasakė: yra tokios dovanos – kurios nesukurtos žmogaus rankomis, neišmoktos ar pasiektos darbo rezultatu. Joms per Šventąją Dvasią įtaką daro Dievas! O mūsų gyvenimai neša jos vaisius. Taip pat ir šiandien!

Ar jūs kaip grupė, o gal kaip pavieniai asmenys žinote, kokiomis dovanomis esate apdovanoti ir kokius vaisius nešate?

Pradžioje jūs rasite vaisius, kuriuos jau aprašė ir šventas Paulius (plg. 1 Kor 12; 1 Tesl 1,5; Gal 3,2; Rom 15,19...) kuriuos jūs savo širdyje nešatės. O gal rasite ir daugiau talentų ir sugebėjimų?

Surinkite juos ir tikrai nustebsite, koks pilnas bus jūsų vaisių krepšys.

Keletas patarimų kaip vykdyti užduotį:

- Išsakykite grupei kuo daugiau idėjų ir impulsų, kurie sužadintų norą, ieškoti savo talentų ir sugebėjimų; čia gali pagelbėti pačių atsineštos nuotraukos, piešiami rankų, kojų, kūno eskizai, darbas tyloje arba skambant tyliai muzikai...
- Užduočiai atlikti skirkite tiek laiko, kiek reikia grupei;
- Vaisių rinkimas gali būti rašomas, piešiamas, o gal surinktas kaip apyrankė ar kaklo vėrinys;
- Jei šią užduotį atliksite grupėje, palikite laiko pavaizdavimui ar paaiškinimui ir klausimų iškelimui (bet nekritikuokite, nevertinkite, nekomentuokite);
- Jei dirbate pavieniui, gal galite paprašyti dalyvių pasidaryti užrašus, surašyti pamąstymams.

Šventosios dvasios vaisiai

1. Švelnumas, romumas

Apdovanoja mus talentu į visus nepatogumus reaguoti su švelnumu be užsidegimo, nekantrumo ar pykčio, be jokio smarkaus ženklo, tarsi sakytume: Meilė auga.

2. Palankumas ir Gailestis

Jei Dievas mums yra gailestingas, tai reiškia, kad Jis savo meilės pripildo mūsų sunkumus ir vargą. Būti begalo gailestingam, reiškia amžinai mylėti. Kas gailisi - turi gailestingą širdį. Dievo širdis yra tėvo širdis su neišsenkančia kantrybe. Jis myli viską, ką yra sukūręs. Savo meilėje jis išvelgia ir visus savo kūrinių poreikius. Pasigailėjimas yra atjaučiančios širdies dorybė, nujausti blogį ir kentėti su kenčiančias.

3. Kuklumas

Yra pats natūraliausias sielos polinkis: viską ką vykdome daryti su saiku, taip pat apsaugo nuo kraštutinumo.

4. Skaistumas

Tik absoliučiai skaisti siela auga su didžiausiu rūpestingumu, neužkraudama širdies jausmų proveržiams, ją, nors ir nežymiai galinčią atitraukti nuo Jėzaus meilės.

5. Meilė

Tai ir yra pirmasis Šventosios Dvasios vaisius mūsų sieloms. Neišmatuojama meilė, nesibaigiantis meilumas, Tėvui, Sūnui ir Šventajai Dvasiai. Meilė, kuri ne visada yra jaučiama, bet matoma. Vienam kitą šventai ir grynai mylėti, gerumu kituose džiaugtis, nuliūsti dėl blogio, nuodėmės bei netobulumo, viso, kas tau trukdo garbinti ir mylėti Viešpatį taip, kaip jis vertas. Kaskart įsigilinkime į maldos žodžius: Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis. Tuomet niekas negali atitolinti tavęs nuo Jo malonių poveikio. Ugnis niekada nesako „Užteks“. Meilės dvasia. Jai neužtenka tik dalies mūsų širdžių.

6. Džiaugsmas

Viešpats nori savo vaikų širdyse matyti džiaugsmą. Jis mus sukūrė ne liūdesiui, o džiaugsmui. Džiaukitės visada Viešpatyje! Dar kartą jums sakau: „Džiaukitės“ (Fil 4, 4). Turėkite Džiaugsmo meldamiesi, nes mūsų širdis turi džiaugtis Viešpačiu; darbe, nes darbas turi tapti džiaugsmu to, kas iš tiesų yra džiaugsmas ir džiugesys. Viešpatie, suteik mums amžiną ir tvirtą džiaugsmą.

7. Atlaidumas

Likti džiaugsmingame tikėjime ir laukti Viešpaties valandos, kurioje ji savo gailėstingumo planus ir savo malonę išlies mūsų širdyse, nesijaudinant kad vis dar esame vargani ir pilni skausmo. Būkime užtikrinti, kad Dievas lieka mums ištikimas ir mus išklauso, kai ilgimės šventumo.

8. Ištikimybė

Viešpats lieka ištikimas sąjungai, kurią pats kuria. Jo ištikimybei niekas negali sutrukdyti, nes mūsų ištikimybė remiasi Juo. Kiekvienas krikščioniškas gyvenimas yra Kristaus bendruomenė, bendravimas su Juo, Jo jėgos nukreipimas mūsų silpnybėms. Jei Jis mūsų nelaikytų, tai kaskart sukluptume.

9. Kantrybė

Natūrali dorybė, kuri mus įpareigoja, su ramumu, meilei Dievui ir vienybei su Kristumi, mūsų Viešpačiu, išverti kūniškus ir dvasinius skausmus. Leistis vedamam kantrybės, kuria Jėzus dovanuoja žemėje, su Juo, Jame, Tėve per šv. Dvasią.

10. Švelnumas

Visiškai patikėdami save maldingumo dovanai, neleisime pasmerkti artimo, ir nematysime silpnybių, nes šventoji dvasia jį apgaus atlaidumu: meilė nemato pikto.

11. Taika

Mes pavedame visą savo būtybę šventajai dvasiai niekieno neraginami ir nespaudžiami. Ji leidžia mums nurimti viešpatyje visiškame pasitikėjime, įveikiant vidinius ir išorinius išbandymus ir dovanuoja mums taiką.

12. Gerumas

Tai valios polinkis, kuris mus skatina, visame kame linkėti gero savo artimui.

DVASIOS VAISIŲ PANTOMIMOS

Paskaitykite Gal 5, 22-25

"Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, taika, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus Jėzaus, tie nukryžiuojo savo kūnus su aistromis ir geismais. Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią. "

Pasidalinkite į grupes. Kiekviena grupė išsitraukia, kokį Dvasios vaisių jie apibūdins. Per 15 minučių grupelės turi sukurti pantomimą apie kurį nors išsirinktą bruožą.

Tada grupės pristato viena kitai savo pasirodymus. Viską galima baigti malda.

PAKELIUI Į EMAUSĄ

Grupės nariai pakviečiami išsirikiuoti pagal ūgį. Sustoja ratu ir klausosi Dievo Žodžio (Lk 24, 13-35). Tada pasiūloma susiskirstyti poromis ir su savo kaimynu (stovintį šalia) leisti kelionėn į Emausą ir pasidalinti savo tikėjimu.

PASIDALINIMAS GRUPELĖJE APIE ŠVENTOSIOS DVASIOS VEIKIMĄ

- Ar jums tekoakis į akį atsidūrus sudėtingoje situacijoje išgyventi netikėtą energijos, ramybės ar drąsos antplūdį? Ar supratote, kad tai buvo Dievo pagalba?
- Ar kada gyvenime teko patirti kitų netikėtą meilę ar atlaidumą, kas sutirpdė barjerus ir kliūtis jūsų širdyje? Ar galite tai paaiškinti kaip Dievo veikimą?
- Ar teko kada nors išgyventi stiprų dvasios apšvietimą ar išvalgą, pastūmėjusią jus geriau pažinti Dievą, gyvenimą, mylimus asmenis? Kaip tai pakeitė jūsų gyvenimą ar santykius su kitais žmonėmis?

MALDA

Dieviškojo gyvenimo dvelksmas – Šventoji Dvasia, paprasčiausiai ir įprasčiausiai pasireiškia bei leidžiasi pajuntamas meldžiantis. Nuostabu žinoti, kad visur, kur žmonės meldžiasi, yra Šventoji Dvasia, įkvėpianti žmogaus malda, kuri apreiškiama kaip bedugnė, yra žmogaus širdis, iš Dievo kylanti gelmė, kurią gali užpildyti tik Dievas ir tik Šventąja Dvasia.

MALDOS ĮVADUI

Lėtai ir garsiai perskaitykite Jn 14, 15 – 17. Pamažtykite keletą minučių ir sužadinkite tikėjimą, kad Šventoji Dvasia tikrai gyvena jumyse. Patikėkite savo jausmus ir išgyvenimus Dievui, Šventajai Dvasiai.

Perskaitykite 1 Kor 12, 1-11. Kokias atpažįstate Dievo dovanas savo gyvenime? Kaip jas panaudojate? Giliai įkvėpkite ir paprašykite Šventąją Dvasią dar labiau apsigyventi jūsų širdyje. Ilsėkitės keletą minučių malonių Davėjuje, priešais akis turėdamas jo duotąsias dovanas.

Perskaitykite Pradžios knygoje (per 1,2) apie Dievo Dvasią, plevenančią kaip vėją virš vandenių. Ji yra kuriančioji galia. Pakvieskite ją į savo širdies gelmę ir paprašykite, kad ji jumyse sukurtų „naują žmogų“. Prašykite, kad jūsų gyvenimas būtų pažymėtas didžios kūrybos darbais.

Perskaitykite Jn 14, 15- 25-26. Ar patyrėte Šventąją Dvasią kaip tiesos Dvasią, o gal kaip užtarėją? Paprašykite Šventosios Dvasios, kad jos pažadai visiškai išsipildytų jūsų gyvenime.

MALDOS ŠVENTAJAI DVASIAI

Malda prašant Šventosios Dvasios

Tėve, vardan Tavo Sūnaus, maldauju Tave Šventosios Dvasios. Teperspėja mane Šventoji Dvasia, kai pamirštu Tavo įsakymus, Tavo meilę, Tavo pažadus. Tavo Šventoji Dvasia testiprina mano atmintį, kad dažnai prisiminčiau Tavo šventumą ir visagalybę, Tavo išmintį ir gerumą, Tavo ištikimybę ir meilę.

Tavo Šventoji Dvasia tebūna mano skatintoja, kai esu tingus, mano stiprintoja, kai esu silpnas, mano šviesa, kai nežinau, ką daryti.

Tavo Šventoji Dvasia tesustiprina mano tikėjimą, kai mane vargina abejonės, tesustiprina mano viltį, kai esu nusiminęs, teuždega mano meilę, kai ji išblėsta Tau ir mano artimui.

Tėve, Tavo Šventoji Dvasia, Tavo Sūnaus Dvasia, tenužengia ant manęs, kaip anuomet ji nužengė ant Jėzaus mokinių. Tėve, Tu per Jėzų Kristų pažadėjai visiems, Tave prašantiems, atsiųsti Šventąją Dvasią. Tavo žodis yra tiesa. Leisk manyje veikti Šventosios Dvasios galybei.

Ateik, šventoji išminties Dvasia, atverk mūsų sieloms dangaus paslaptis, jų begalinę didybę, galingumą ir grožį. Mokyk mus mylėti Tave labiau už visus žemės turtus, džiaugsmu ir malonumus.

Ateik, palaimintoji supratimo Dvasia, apšviesk mūsų mintis, kad teisingai suprastume galias Apreiškimo tiesas ir, žemės gyvenimui pasibaigus, būtume verti gėrėtis nuostabią Švenčiausios Trejybės vienybę.

Ateik, šventoji patarimo Dvasia, vesk ir saugok mus, kad visuomet vykdytume Tavo valią. Patrauk mūsų širdis į gera, nukreipk nuo blogo, vesk mus tiesiu įsakymų keliu į amžinybę, be kurios niekur savo laimės nesurasime.

Ateik, šventoji tvirtumo Dvasia, sutvirtink kiekvieną gerą mūsų pastangą. Sustiprink silpnas mūsų jėgas, suteik drąsos kovoje su kliūtimis siekiant tobulumo, kad nebūtume atskirti nuo Tavęs, mūsų Dievo, nuo paties didžiausio Gėrio ir Grožio.

Ateik, šventoji pažinimo Dvasia, kad suprastume Danguos Tėvo valią. Parodyk tikrąją dalykų vertę ir padėk, kad viskuo naudotumėmės vien Tavo garbei ir savo išganymui, kad pro viską matytume ir Tavo atpildą amžinybėje.

Ateik, šventoji maldingumo Dvasia, užvaldyk mūsų širdis, palenk jas tikėti Tavo meile, kad visa širdimi ieškotume Tavęs ir rastume Tave, savo tikrąjį džiaugsmą.

Ateik, šventoji Dievo pagarbos ir baimės Dvasia, perimk visą mūsų esybę, kad visuomet turėtume prieš akis Tavo teismą ir vengtume visko, kas Tave įžeidžia,- kad taptume verti pasirodyti Tavo dieviškos didybės akivaizdoje ir dalyvauti Tavo begalinėje laimėje. Amen.

O Dvasia, Viešpatie, nuženk, Savųjų sielose gyvenk
Pripilk malonių iš dangaus krūtinę tikinčio žmogaus.

Šventos ramybės sklidina, * Aukščiausio Dievo dovana,
šaltinis meilės Tu esi * ir žygiams dvasią įkvepi.

Septyniomis dovanomis * sujungi Tėvą su mumis.
Sūnaus žadėta atėjai, * kalbų daugybe prabilai.

Galingai protą mūs apšviesk * ir širdis meile Tu paliesk.
Kad nepalūžtų mūs valia, * ją stiprink amžina galia.

Tu blogi sielose naikink, * vienybę, taiką vis gaivink,
vesk mus tvirtai tiesos keliu, * padėk išvengt skaudžių klaidų.

Mums Dievą Tėvą leisk pažint, * jo Sūnų amžiną pamilt.
Dvasia Tu meilės jų bendros, – * Tave tikėsim visados.

Mes Dievą Tėvą šlovinsim * ir Sūnų prisikėlusį,
ir Dvasiai Šventajai garbė * per amžių amžius vis skambės. Amen.

Alsuok many, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.
Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.
Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.
Paremok mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.
Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa. Amen.

Dvasia, Viešpatie, ateik, * spindulių dangaus mums teik, * žemės klystkeliu nušviesk.
Tėve vargstančių nuženok, * savo dovanas dalink, * mūsų dvasią atgaivink!
Sielų Tu ramintojas, * svečias atlankytojas, * mielas atgaivintojas.
Darbuose Tu – poilsis, * kaitroje Tu – atvėsis, * Tu – paguoda liūdesy.
O šviesybe amžina, * skaidrink sielos gilumą, * stiprinki tikėjimą.
Be Tavųjų dovanų * viskas žmoguje skurdu, * viskas – atvira žaizda.
Nuvalyk, kas sutepta, * laistyk, kas išdeginta, * gydyk tai, kas sužeista.
Atitrauk mus nuo klaidų, * dvasios šalty duok jėgų, * tiesink vingius mūsų takų.
Duok mums, mylintiems Tave, * tikintiems Tava galia, * dovanas septynerias.
Duok dorybių atpildą, * siųsk laimingą pabaigą, * kviesk į džiaugsmą amžiną.

Ateik, Šventoji Dvasia! Ateik, vieninga su Tėvu, Žodžiui patinkanti! Tu, tiesos Dvasia, esi
šventųjų atlygis, sielų atgaiva, šviesa tamsybėse, varguolių turtas, mylinčiųjų lobis,
alkstančių pasotinimas, klajojančių paguoda. Tu esi ta, kurioje slypi visi turtai.

Ateik Tu, kuri nužengei į Mariją ir padarei, kad Žodis priimtų kūną, savo malone nuveik
mumyse tą patį, ką tame kūne nuveikė malone ir prigimtimi.

Ateik Tu, kuri maitini kiekvieną skaisčią mintį. Tu esi visokio romumo šaltinis, bet kokio
tyrumo viršūnė.

Ateik į mus ir nutolink nuo mūsų visas kliūtis, kad mes patys nenutoltume nuo Tavęs. Amen.

Siųsk savo Dvasią iš aukštybių,
kad ne sau kalbėčiau, kai meldžiuosi, o Tau.
Kad ne save girdėčiau, kai klausaisi, o Tave.
Kad gyvenčiau Tavyje, ne tik savyje.

Tu, laisvės dvelksme,
alsuok manyje ir visame pasaulyje.
Tu, gyvenimo upe,

tekék manyje ir visame pasaulyje.
Tu, naujojo pasaulio žaibe,
nušvisk manyje ir visame pasaulyje.
Tu, teisingumo griaustini, nugriaudék
manyje ir visame pasaulyje.
Tu, taikos rože, žydék manyje ir visame pasaulyje.
Tu, gaivus vėjau, pūsk manyje ir visame pasaulyje.
Tu, dieviškoji išmintie,
valdyk mane ir visą pasaulį.

SUSITAIKYMAS PRIEŠ ŠVENTOSIOS DVASIOS PRIĖMIMĄ

VIEŠPATIES ranka palietė mane. Jis išvedė mane VIEŠPATIES dvasioje ir pastatė vidury slėnio, kuris buvo pilnas kaulų. Jis visur vedžiojo mane tarp jų, - slėnyje jų buvo labai daug. Jie buvo baisiai sudžiūvę. Jis man tarė: "Marusis, ar gali šitie kaulai atgyti?" Atsakiau: "Viešpatie DIEVE, tik tu žinai". Tuomet jis man tarė: "Pranašauk šitiems kaulams, sakyk jiems: "Sausieji kaulai, klausykitės VIEŠPATIES žodžio! Taip kalbėjo Viešpats DIEVAS šitiems kaulams: tikėkite manimi, aš įkvėpsiu jums dvasią, ir jūs atgysite. Duosiu jums sausgysles, uždėsiu ant jūsų raumenis, aptrauksiu jus oda, suteiksiu jums alsavimą, ir atgysite. Tuomet žinosite, kad aš esu VIEŠPATS".

Pranašavau, kaip man buvo liepta. Ir, man bepranašaujant, staiga pasigirdo triukšmas - barškėjimas: kaulai rinkosi, kaulas prie savo kaulo. Įsižiūrėjau, ir tikėkit manimi, ant jų buvo sausgyslės, raumenys buvo užaugę ir oda buvo juos apdengusi, bet dvasios juose nebuvo. Tuomet jis man tarė: "Pranašauk dvasiai, pranašauk, marusis, ir jai sakyk: 'Taip kalbėjo Viešpats DIEVAS. Ateik, dvasia, iš keturių vėjų ir padvelk į tuos užmuštuosius, kad jie atgytų". Pranašavau, kaip man buvo liepta. Ir įėjo į juos dvasia, - jie atgijo, pakilo ant kojų nepaprastai didelė minia.

Jis kreipėsi į mane: "Marusis, šie kaulai yra visi Izraelio namai. Štai! Jie sako: 'Sudžiūvo mūsų kaulai, nebėra mums vilties. Esame žuvę!' Todėl pranašauk jiems ir sakyk: 'Taip kalbėjo Viešpats DIEVAS. Tikėkite manimi, atversiu jūsų kapus ir prikelsiu jus iš jūsų kapų, mano tauta, ir parvesiu į Izraelio žemę. Jūs žinosite, kad aš VIEŠPATS, kai atversiu jūsų kapus ir prikelsiu jus iš jūsų kapų, manoji tauta! Duosiu jums savo dvasią, kad atgytumėte, parvesiu jus į jūsų žemę, kad žinotumėte, jog aš, VIEŠPATS, tai pasakiau ir padariau, - tai VIEŠPATIES žodis". (Ez 37, 1-14)

„Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“ (Jn 19, 22-23).

Prieš priimdami Šventąją Dvasią, kurią mums siunčia Tėvas ir Sūnus, pažvelkime į savo gyvenimą, kad pamatytume savo silpnumą ir savo nuodėmes.

1.

Mes manome, kad mums užtenka mūsų pačių, save laikome geresniais už kitus, vieninteliais svarbiais žmonėmis, kartais net niekiname kitus.

Klaidingai manome esą saugūs ir todėl siekiame savo tikslų, nepaisydami kitų. Mūsų baimė mums trukdo veikti ar verčia daryti tai, ką paprastai dauguma daro.

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo IŠMINTIES dovaną, kad leistume Tau mus vesti, kad mokėtume kalbėti, veikti, rinktis pagal Dievo planą.

2.

Mus apžavi tuoj pat pasiekiami dalykai, tai, kas mums patinka ar ko trokštame, mados ir kaprizai, lengvas pasitenkinimas ir patogumai.

Kažkas mums trukdo kituose pamatyti Dievo veidą, mes nepastebime juose gėrio, atsiribojame nuo kitų, neatsižvelgiame net į savo šeimą ar draugus.

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo SUPRATIMO dovaną, kad pajėgtume visus žmones suprasti, net ir tuos, kurie mums nepatinka ar vargina; kad kiekvienoje situacijoje, net ir mums priešingoje, pajėgtume pažinti Dievo Artumą.

3.

Mes praeiname pro šalį, kai kitiems sunku, esame abejingi ir aplaidūs.

Dažnai mums svarbiau mūsų pačių patogumas, o ne pagalba, kurią galėtume suteikti kitiems. Liaujamės kovoti už teisingesnę ir geresnę pasaulį.

Tariame žodžius, kurie ne padeda, o sukelia skausmą; kartais kalbame nepagalvoję, nepastebėdami, ko kitiems reikia.

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo PATARIMO dovaną, kad mokėtume lydėti kitus, būti ten, kur skausmas ir kančia; įkvėpk mums sustiprinimo ir vilties žodžius, kurių reikia kitiems, kad savo žodžiais ir darbais atstovautume Tave.

4.

Esame bailūs, norime pasprukti, nepajėgiame toliau tęsti, kai tai mums kainuoja.

Ieškome tik lengvo pasisekimo, trokštame, kad apie mus gerai atsilieptų, kad su mumis skaitytųsi, nors dėl to elgiamės mums patiems nepriimtiniu būdu.

Daugelį kartų ieškome lengvų dalykų ir nesiimame užduočių, kurios pareikalauja pastangų tęsti tai, ko Dievas iš mūsų nori (studijos, darbas, pagalba...)

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo TVIRTUMO dovaną, kad mokėtume būti ištikimi, kad sugebėtume tinkamai pasielgti sunkiais momentais, pasitikėtume Dievu ir gyventume gaivinami vilties.

5.

Trokštame viską kontroliuoti, viską pasverti, nepasitikime Dievu, bet galvojame, kad svarbu tik tai, ką mes patys darome ar planuojame.

Naudojamės kitais savo pačių tikslu, vertiname tik tai, kas naudinga ir praktiška.

Nepajėgiame niekuo pasitikėti: nei savo tėvais, nei kitais...

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo ŽINIJIMO dovaną, kad mokėtume matyti Dievo akimis ir pasitikėti Juo, nes Jis viską daro dėl mūsų gėrio, jei tik priimame su tikėjimu.

6.

Paniekiname Dievo dalykus, vidinį gyvenimą ir vertiname tik tai, kas akivaizdu ir greita. Trūksta krikščioniško įsipareigojimo.

Užmirštame, kad esame Dievo vaikai ir nesusitinkame su juo maldoje, Eucharistijoje, susitaikinime, Bažnyčios gyvenime.

Pasitikime tik savo pačių jėgomis, nesiskaitydami su Dievu.

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo PAMALDUMO dovaną, kad visuomet arti savęs jaustumė Dievo Tėvo Artumą ir mokėtume gyventi nuolat su Juo bendraudami, jausdami jo gerumą ir kvietimą.

7.

Kartais siekiame manipuliuoti Dievu, trokštame, kad sakytų tai, kas mums patinka ir nesame atviri Jo žodžiui bei šaukimui.

Nepriimame Dievo, kaip Tėvo, o Jo bijome ir šalinamės nuo Jo .

Daug yra dalykų, kurie mums nepadedą labiau pažinti ir pamilti Dievą, nepasiruošiame ir rimtai nepriimame šių temų...

Prašome tave, Dvasia, išliek ant mūsų savo DIEVO BAIMĖS dovaną, kad Dievas stipriai užvaldytų mūsų širdį ir mūsų gyvenimą, kad Jį jaustumė arti ir vis artimiau su Juo bendrautume ir Juo pasitikėtume.

SAŽINĖS SAŠKAITA PAGAL ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANAS

Dvasių tyrimas

Ar turiu vidinę laisvę? Esu prie nieko neprisirišęs?

Ar sudėtingomis sąlygomis, įvykiais lieku ištikimas Dievui?

Pasitikintis kruopštumas

Ar savo gyvenimą tvarkau, kiekvieną užduotį atlieku lyg viskas nuo manęs priklausytų?

Ar tikiu Dievo Dvasios galia, skleidžiant karalystę?

Apdairus veiklumas

Ar veikiu kantriai ir nepaliaujamai, kaip veikia Viešpats?

Ar man užduotis netampa svarbesnė nei žmogus?

Išlaisvinanti viltis

Ar savo vilties pagrindu laikau Kristų?

Ar laikausi savo tikėjimo kasdienoje ir neperkėlinėju jį į „tada, kai bus geriau“

Atviras žmogiškumas

Ar sugebu priimti kitus, kartu dirbti, įvertinti?

Ar pažįstu kitų pažiūras, dovanas, gyvenimo situacijas?

Džiaugsmingas tyrumas

Ar skelbiu Jėzų ne privilegijomis, o laisva neturto dvasia?

Ar esu dėkingas ir džiaugiuosi Viešpaties nuveikiamais darbais?

Kuklus sąmojis

Ar stengiuosi išlikti paprastas ir palaikyti linksmą nuotaiką?

Ar gyvenu kantrioje aukos dvasioje, vengdamas pavydo, asmeninių interesų?

Bičiuliška bendrystė

Ar mano bičiulystė su Dievu pagrįsta tikėjimu ar poreikiais?

Ar meldamasis daugiau kalbuosi ar klausausi?

Gyvenimiškas žvilgsnis

Ar savo kasdienybėje, visame kame prieš akis turiu Dievą?

Ar viską vertinu įvykių ar tikėjimo, vilties ir meilės lygmeniu?

Tikinti branda

Ar mano malda nuoširdi ar gili „iš pareigos“?

Ar nuolat gaivinuosi Dievo žodžiu, kuris lengvina malda?

Platus žvilgsnis

Ar siekiu savo ar Dievo valios?

Ar aprėpiu tik tuos, kurie artimi, ar nepamirštu „kitokių“, pagalbos reikalingų?

Draši nuostata

Ar esu ištikimas ne dėl tobulumo, o dėl Dievo meilės mums?

Ar pasitikiu kai sunku Dievo gailestingumu?

Išmintingas buvimas

Ar aš esu „apsivilkęs Kristumi“?

Ar tikiu, kad Dievo darbas manyje yra didesnis už mano pastangas?

Parengta pagal Santjago vyskupijos kun. S. Galilea mintis, 1996m.

PASIRUOŠIMAS SUSITAIKINIMO SAKRAMENTUI

Grupė pakviečiama sėstis ir nurimti. Kiekvienam dalyviui duodama po akmenėlį. Priešais grupę yra padėtas kryžius, keletas akmenėlių ir uždegtos žvakės.

Skaitoma ši meditacija:

„Paimk savo akmenį į ranką ir pajusk jį.

Jis yra kietas, kaip ir daugelio mūsų širdys yra kietos, kaip akmuo.

Sušildyk jį savo delnuose.

Nes kai tu jį paimsi į savo delnus, jį apgaubsi savo šiluma,

Jis pasiims šilumą, kaip ir kiekviena šalta širdis.

Paliesk jis savo pirštais.

Nes kai tu jį suprasi, susidraugausi su juo.

Pajusk jo paviršių,

Lygų, kuriuo viskas slysta

Kampuotą, kuris tave gali sužeisti.

Taip jis taps tavo dalimi.

Nes kartais ir tu toks esi – kietaširdis.

Šaltas

Bejausmis

Aštrus ir žeidžiantis“

Kviečiame dalyvius pamąstyti, kaip mes kiekvienas elgiamės su bendrakeleiviais, kaip juos apeiname, skaudiname... Klausime, kas yra nuodėmė?

Nuodėmė nėra tai, kad susipykome šeimoje, bet tai, kad nesistengiame papasakoti apie save ir galvojame, kad tai turi būti savaime suprantama, tai kad dažnai neturime nuotaikos ir nenorime klausytis ir stengtis kitus suprasti.

Nuodėmė yra per mažai MEILĖS

Nuodėmė įvyksta ne tada, kai namuose pykčio protrūkis, bet ji prasideda tada, kai aš nieko nedarau, kad jį sustabdyčiau, nesiiimu jokios iniciatyvos pokalbiui. Užtrenkiu duris ir užsiimu tuo, kas man teikia malonumą. Ne tik kiti, bet ir aš dažnai, prisimenu nuoskaudos ir neatleidžiu.

Nuodėmė yra per mažai MEILĖS

Nuodėmė nėra tai, kad mes susitinkame su žmonėmis, bet tai kad visiškai jais nesidomime. Žmogus gali man tapti vienodu ir nuobodžiu, man net nespėjus jo pastebėti.

Nuodėmė yra per mažai MEILĖS

Nuodėmė nėra tai, kad aš nusikaltau prieš krikščionį, bet tai, kad aš per tai nematau Dievo ir tikinčių žmonių liudijimo.

Nuodėmė yra per mažai MEILĖS

* Po išpažinties, padėkite savo akmenį prie altoriaus. Tai taps matomu ženklu naujai pradžiai.
SUSITAIKINIMO ŠVENTIMAS

[vadas. Malda:

Mes meldžiame: Gyvybės Dieve, būk tarpe mūsų ir pasilik su mumis. Padaryk, kad taptume atidūs, tavo mums paruoštam planui.

Meditacija – Sąžinės sąskaita

Prieš Tave yra medžio kamieno dalis. Paimkite ją į savo rankas ir leiskite jam prabilti.

Kiekviena metų rievė pasakoja apie medžio gyvenimą. Metai iš metų glaudėsi metų rievės viena prie kitos, sudarydamos ratus. Kiekvienas žiedas turi savo formą, dažnai deformuotą, nelygią, nutolusią nuo mums būdingo ovalo, netolygiai nutolusią nuo kito žiedo. Didesni atstumai mums gali “papasakoti” apie ilgą ir šiltą vasarą, siauresnieji – apie prastus metus. Juose taip pat galime perskaityti apie saulėtas dienas ir darganotą orą. Gal netgi ir apie tai, kad neužteko vietos augimui. Kas iki šiol buvo paslėpta po žieve: augimas, branda, sužeidimas – yra matoma ir gali apie viską tau papasakoti.

Taip pat ir mūsų gyvenimuose yra nematomų rivių. Ir mūsų gyvenimuose metai supa metus. Taip pat ir mūsų gyvenimuose nėra tikslų geometrinių linijų, kiekvienais metais mes vis kitaip bręstame – ir kartais nauja rievė būna deformuota ir nelygi.

Ar turėjome pakankamai erdvės išsiskleisti?

Ar augdamas buvau įspaustas į kokią nors formą? Ar mano augimui kas nors trukdė? O gal aš pats sau trukdžiau? Ar priimu savo gyvenimą tokį, koks jis yra, su visa praeitimi, apie kurią vis nauja gyvenimo rievė glaudžiasi? O gal vis dar svajoju apie visiškai kitokį gyvenimą? Ar priimu save tokį koks esu – su visomis teigiamomis ir neigiamomis savybėmis, su kreivomis ir tiesiomis gyvenimo rievėmis?

Dievas ištarė tau TAIP, tai belieka, kad tu pats pasakytum sau “taip”.

Medžio metinės rievės gali papasakoti apie vaisingus ir sausus metus, apie tai, kokia derlinga buvo žemė. Dažnai tik pagal medžio išorę sprendžiame apie jo vystimąsi. Tačiau pagrindinis augimas vyksta jo viduje.

Ar ir mano gyvenime buvo sausrų? Ko man tada labiausiai trūko. O laikotarpis, kuriuo išgyvenome pilnatvę – kaip ją išgyvenome, kaip savaime suprantama dalyką? Kas manimi rūpinosi, kas man padėjo? Ar padėjau?

ar pertekliuje ir sauroje užaugau vidumi? Kuo aš maitinuosi? Ar kreipiu dėmesį, kad mano vidus neišalktų, neišdžiūtų? Kada tai nutinka? Ar yra laiko ir situacijų, kur mano gyvenimas teka man pro šalį? Kokio maisto man reikia, kad augčiau tiek išore, tiek vidumi? Kas man yra tas šiltas gyvenimo lietus, leidžiantis man nenudžiūti?

Ar aš stebiu savo augimą ir jį kuriu. Ar savo gyvenimą aš suprantu kaip rimtą nutikimą ar tik kaip bandymą? Ar kasdieniniuose įvykiuose pastebiu žmones, kurie mane gali paliesti, sujaudinti ir pakeisti? Ar neaugu per tai? Ar stengiuosi pažinti, suprasti ir mokytis iš savo gyvenimo pamokų, klaidų?

Kam aš leidžiu augti šalia? Ar šalia manęs turi vietos dar kas nors užaugti ir vystytis? Ar suteikiu vietos kitiems? Kaip elgiuosi su žmonėmis esančiais šalia manęs – darbe, šeimoje, draugų rate? Ar esu kitiems šaltinis, ar tik pats semiuosi iš kitų? Kuo aš galiu pasitarnauti? Kur galiu prisidėti? Ar padedu kurtis bendruomenei ir jai augti?

Medžio metų rievės suka ratą apie vidurį, vietą, žyminčią gyvenimo pradžią. Jos rodo kryptį į ašį, apie kurią viskas sukasi ir kuri viską užveda, nes ji yra gyvenimo pradžia.

O apie kokį vidurio tašką sukasi mano gyvenimas? Kas mane skatina gyventi ir mane užveda? Ar aš pats esu gyvenimo vidurys – ir viskas sukasi apie mane? Apie mano norus, įsivaizdavimus, mano skausmą. O gal ieškau ir jaučiau gyvenimo vidurį savyje – sudarydamas galimybę apsigyventi Dievui, mano gyvenimo šaltiniui. Ar leidžiuosi, kad Jis būtų mano gyvenimo vidurys, mane užvedanti ašis. Ar nutinka taip kad aš Jį apleidžiu ir kiti dalykai užimą vidurį? Ar matau kad Dievas eina kartu ir augina mane. Ar aš j Jį jau pamiršau?

Dievas tapo žmogumi, kad būtų tarpe mūsų. Jis leidosi į žmogiškąjį gyvenimą, kad ir tu leistumeisi į savo gyvenimą.

Giesmė
Skaitinys Jes 11. 1-4
Giesmė

Atgaila

Mes atnešame Viešpatie tau mūsų kaltes ir mūsų troškimus. Viešpatie, išklausk mūsų maldas ir visa, ką mes tau patikime.

I: Dieve, mano gyvenimas – tai tūkstantiniai apribojimai, o svarbiausia tai, kad aš pamirštu Tave ir savo darbuose, neižvelgiu Tavo plano man.

II. Viešpatie aš nebenoriu, kad viskas suktųsi tik apie mane. Aš patekau į akligatvį ir jaučiu tuštumą. Išlaisvink mane nuo mano pačio priklausomybės, pliko veržimosi į savanaudiškumą.

Tyla - Viešpatie pasigailėk.

I: Mūsų artimas Viešpatie, per dažnai nutolstame nuo Tavęs. Mūsų paklydimuose, tuštumos ir sausros metu būk su mumis. Nenuoramink manęs tol, kol nerasiu tavo globojančios rankos.

II: Viešpatie būk mano gyvenimo vidurys. Atverk mano širdį ir būk mano atrama, kur aš galėčiau padėti savo širdį.

Tyla – Viešpatie pasigailėk

I: Ateik mūsų gyvybės ir stiprybės Dieve, atgaivink mane. Būk mano mąstymų jausmų ir norų pradžia.

II: Būk mano širdyje, mano žodžiuose, mano akyse, ausyse ir rankose! Eik su manimi net ir ten, kur niekas nenori eiti.

Tyla – Viešpatie pasigailėk

Palaiminimas

Giesmė